

HALKIN KURTULUŞU

18 NİSAN 1977
250 Krş

53

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

CHP bu zulüm düzenini değiştiremez

Erken seçim kararı alındığından bu yana bütün siyasi partiler halkın oylarını alabilmek için yoğun bir çabanın içine girdiler. CHP ve onun lideri Ecevit bu çabayı sürdürenlerin başında gelmektedir. CHP tıpki 1973 seçimlerinde olduğu gibi "halkın umudu Ecevit" "bu düzeni değiştireceğiz" " 6 Haziran akgünlerin başlangıcı olacaktır" gibi sloganları yaymaya çalışmaktadır.

Ecevit yaptığı bütün seçim konuşmalarında iktidara geldikleri gün bu düzeni değiştireceğini ilan etmekte, halkın bütün sorunlarını çözeceğini vaadetmektedir. Ama CHP'nin 1973 seçimlerinden sonraki sekiz aylık iktidar dönemi olsun daha sonraki CHP'nin muhalefetteki tutumu olsun onun hiçbirşeyi değiştiremiyeceğini, bu sömürü ve zulüm düzenini yıkamıyacağını göstermiştir.

Son dört yıl boyunca Ecevit'in ve CHP yöneticilerinin izlediği siyaset bu düzenin temsilcileriyle yani emperyalistler ve faşistlerle uzlaşma siyaseti olmuştur. Ecevit iktidarda ikende, muhalefet döneminde de emperyalistlere, işbirlikçi tekelci burjuvaziye, toprak

De.sa.7.sü.1'de

Parlamento, yarayı gizleyen sahte bir kılıftır

Parlamento! - "Milletin iradesini temsil eden" kurumdur. Milletvekilleri, hakim sınıfların yutturmacalarına bakılırsa, milletin temsilcileridir, milletin iradesini yansıtırlar ve halkın "demokrasi", "hür demokratik rejim" vs. isimleriyle anılan biçimde kendi kendini yönetmesinin bir aracı durumundadırlar.

Bir an için bu iddiaların, bu yutturmacaların doğru olduğunu kabul edelim.

O zaman, ne yapmalıdır parlamento? Ülkemizde milyonlarca emekçi yoksulluktan, açlıktan, hastalıktan kırılmakta iken,

De.sa.7.sü.2'de

HALKIN KURTULUŞU

T"K"P'ne özgürlük kampanyası hangi amaca hizmet etmektedir

Son günlerde T"K"P'ne Özgürlük" kampanyası,giderek yoğunluk kazanmaya başladı.

"İspanyol Komünist Partisi"ne "yasallık" tanınmasıyla birlikte, " sosyal-faşistler "batı dünyasında komünist partisinin yasak olduğu tek ülkenin Türkiye olduğunu" söylerek, kamuoyunu şimdiden "TKP'ne özgürlük tanınması" yönünde oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Seçimler döneminde sosyal-faşistlerin böyle bir taktik siyaset izleyeceklerini söyleyebiliriz.

Nitekim TİP seçim propogandasına, T"K"P üzerindeki yasağın kaldırılması" sloganı ile başlamıştır.

CHP genel başkanı Ecevit "iktidara geldiklerinde komünist partisinin kurulmasına izin verecekleri" yönünde bir dizi demeç vererek gelecekte izleyecekleri siyasetin! doğrultusunu çizmeye çalışmaktadır.

T"K"P'ne özgürlük" kampanyası sadece yurtiçinde değil, buna paralel olarak yurtdışında da yürütülen bir kampanyadır.

T"K"P'ne özgürlük" gibi kampanyaların, birden bire yoğunluk kazanması tesadüfi bir olay değil, tersine ulusal ve uluslararası şartlardaki yeni gelişmelerle uygunluk arzeden bir olaydır.

Uluslararası şartlar bakımından böyle bir kampanya, iki süper devlet ve işbirlikçileri arasındaki mücadelenin yeni boyutlar kazandığı, İspanya gibi bazı ülkelerde "Komünist" partilerin egemen sınıfların siyasi temsilcileri arasına "yasal" olarak da katıldıkları bir döneme tekabül etmektedir.

"TKP'ne özgürlük" kampanyası, bir yönüyle, uluslararası plandaki böyle bir gelişmenin ülkemize yansımasından başka birşey değildir.

Ulusal şartlar bakımından T"K"P'ne özgürlük" kampanyası, ve bu kampanyanın son günlerde yoğunluk kazanması, ülkemizde ABD emperyalizminin hegomanyası devam ederken, Rus sosyal-emperyalizminin, ekonomik ve siyasi platformdaki yayılmasının siyasi bir ifadesidir.

T"K"P'ne özgürlük" kampanyası, Rus sosyal-emperyalizminin ülkemizdeki ekonomik ve siyasi etkinliğinin artmasına, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının siyasi temsilcileri arasına bir sosyal-faşist partinin daha katılmasını amaçlamaktadır.

Ecevit'in "iktidara geldiklerinde komünist partisinin kurulmasına izin vereceklerini" söylemesi, bugün CHP yöneticilerinin genel olarak emperyalizme ve faşizme, özel olarakta Rus sosyal-emperyalizmine ve ssosyal faşizme karşı uzlaşıcı olduklarının sadece yeni bir göstergesidir.

Şüphesız kı, giderek yoğunluk kazanacak olan T"K"P'ne özgürlük" kampanyası devrime hizmet etmeyecektir, karşı devrimci güçlerin daha da etkinlik sağlamasına hizmet edecektir.

Sosyal-faşistler bu karşı-devrimci emellerinigerçekleştirebilmek için,"bağımsızlık, demokrasi sosyalizm" sloganlarını maske olarak kullanacaklardır.

Bugün, herşeyden önce,T"K"P'ne özgürlük" kampanyasının gerçek amacını teşhir etmeli, sosyal-faşistlerin karşı-devrimci yüzünü iyice açığa çıkarmalıyız.

İçinde bulunduğumuz dönemde, bu teşhir, daha da önem kazanmıştır.

Faşist diktatörlüğe karşı mücadele bayrağı yükseliyor

Amasya'da Faşizmi, Sosyal Faşizmi ve Dernekler Üzerindeki Baskıları Protesto Mitingi yapıldı

Amasya'da köylü dedeler, analar, bacılar faşizmin, sosyal-faşizmin, zulümün ve sömürünün üstüne yürüdü.

"Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm!"

Amasya'da 5 Nisan tarihinde Faşizmi, Sosyal-faşizmi ve Dernekler Üzerindeki Baskıları Protesto Mitingi ve Yürüyüşü yapıldı.

Amasya'da faşist diktatörlüğün saldırıları son 3-4 aydır alabildiğine yoğunlaşmış, faşist Vali ve eski Adana DGM savcısının demokratik dernekler üzerindeki baskıları artmış, sudan gerekçelerle tüm demokratik dernekler kapatılmış, TÖB-DER ve Halkçı Gençlik derneği yöneticileri tutuklanmıştır. TÖB-DER, TÜM-DER yönetimini elinde bulunduran revizyonistler derneklerin açılması için herhangi bir girişimde bulunmamışlardır. Proleter devrimciler bu duruma sessiz kalınmaması gerektiği görüşünden hareket ederek 26 Mart günü yapılacak bir miting ve yürüyüşle bu uygulamaları protesto

De.sa.7.sü.4'de

Niğde'de üreticiler üzerindeki baskıları, faşizmi, siyasi cinayetleri ve işkenceleri protesto mitingi yapıldı

Gazetemizin açtığı "Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto" kampanyasının bir parçası olarak bu kampanyaya güç katmak ve üreticiler üzerindeki baskıları protesto etmek amacıyla Niğde'de "Üreticiler Üzerindeki Baskıya Son! Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto" yürüyüş ve mitingi yapıldı.

Proleter devrimciler, mitingden önce Devrimci Gençlik'e ve CHP ye miting önerisi götürdüler. İlkelerinin "Eylemde Birlik, Ajitasyon ve Propaganda da Serbestlik" olduğunu belirten devrimciler ortak sloganlar ve ortak pankartlar dışında kendi bağımsız siyasetlerini koruyacaklarını,pankart taşıyacaklarını, sloganları atacaklarını ve konuşma yapacaklarını söylediler.

CHP'liler bu öneriyi daha başından reddettiler. Sadece Genel Merkezlerinin izin verdiği mitinglere katılacaklarını, bunun dışında hiçbir mitinge katılmayacaklarını belirttiler. Niğde mitinginden bir hafta önce Ecevit'in Kayseri mitinginin haberi gelince CHP'liler büyük bir kitleyi Kayseri'ye götürebilmek için Niğde mitingi hakkında gerici propagandaya başladılar. Köylere giderek Niğde mitinginin iptal edildiği yalanını yaydılar ve mitingi sabote etmeye çalıştılar.

Devrimci Gençlik siyasetini savunanlar ise ilk başta devrimcilerin

De.sa.7.sü.4'de

Mitingdeki kitlelerin "Devrimciler saflara" sloganı üzerine işlerini bırakıp grup halinde mitinge katılan inşaat işçileri.

Batı Tekstil işçileri faşist patrona ve sendika ağalarına karşı kararlılıkla mücadele ediyor

Açlık grevindeki işçilere saldıran faşist polis işçilerin devrimci azmini kıramadı

Batı Tekstil işçileri bundan bir süre önce sendikaları olan Teksif'in sendika ağalarını devirmek için mücadeleye başladılar. İlk adım olarak işçiler kendi temsilcilerini seçtiler. Fakat bu temsilciler, faşist patron ve sendika ağaları tarafından kabul edilmedi ve temsilci seçilen

De.sa.7.sü.6'da

İşten atılmaları protesto için açlık grevi yapan İzmir Batı Tekstil işçilerine saldıran polis mücadeleyi engelleyemedi, tutuklanan işçiler cezaevinde açlık grevine devam ediyorlar.

SEÇİM CURCUNASI VE ZAMLAR

Seçim geliyor! 50 gün kaldı! 40 gün kaldı! nidaları ve ateşli konuşmalar ardında, hakim sınıflar bütün temel ihtiyaç maddelerinin fiyatını arttırarak, üreticinin elindekini yok pahasına kapatarak, işçinin işgücünü alabildiğine ucuza satın alarak sömürülerini katmerleştiriyorlar.

Son bir kaç hafta i-

De.sa.7.sü.5'de

"Seçim Güvenliği" tartışmaları halka saldırıyı amaçlıyor

Bu seçimlerin güvenlik ortamı içinde yapılamayacağını açıklayanlar arasında en dikkati çeken lerden biri, kuşkusuz, İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk olmuştur.

Hükümet, halkın mücadelesinin yükselişi karşısında çatırdadıkça aynı teknenin tayfaları birbirine giriyor, canlarını kurtarmak için birbirlerinin boğazına sarılıyorlar. Bu günkü manzara budur. Hükümetin içinde yeralan ve bir "cephe" oluşturdukları iddiası ile ortaya fırlamış olan bu partiler, günümüzün tozlu dumanlı havasında, birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya döküyor, birbirlerine şantaj ve baskı

De.sa.7.sü.3'de

Ankara'da "TÖB-DER şubeleri feshedilemez, TÖB-DER ve TÜM-DER'de ihraçlara hayır" toplantısı yapıldı

9 Nisan günü Ankara"da TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜDED-teki sosyal-faşist baskıları protesto eden bir panel yapıldı.

5 Şubat Ankara mitinginden sonra halkımıza yönelen karşı devrimci baskı ve terör zincirine yenileri eklenirken, TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED gibi kitle örgütlerinde de devrimci ve yurtseverlere karşı başlatılan saldırı ve tasfiye hareketleri yeni boyutlara kazandı. 21 TÖB-DER şubesinin yönetim kuruluna işten el çektirirken, sayıları yüzü aşkın öğretmen örgütten tasfiye edilmeye başlandı. Aynı uygulamalar TÜM-DER ve TÜTED'de de sürdü. Onlarca memur ve teknik eleman örgütlerinden atılmaya çalışılıyor.

Şube kapatmalara ve ihraçlara karşı açılan protesto kampanyasına TÖB-DER'deki muhalefet hareketlerinden Yurtsever Devrimci Öğretmen, Yurtsever Anti-faşist Öğretmen, Devrimci Derleniş Devrimci Demokratik Birlik ve TÜM-DER'deki muha-

De.sa.7.sü.5'de

"Kapitalist olmayan yol" üçüncü dünya ülkeleri için bir tuzak

Bir tuzak,

Dışta saldırganlık ve yayılmacılık çizgisini sürdürürken, Kremlin; Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerine, kendisinin "kapitalist olmayan yol" ismini verdiği şeyi benimsemeleri için yıllardır vaaz vermektedir.

"Kapitalist olmayan yol" ne demektir? Aslında üçüncü dünya ülkelerini "kapitalist olmayan yol"u benimsemeye zorlarken Kremlin kendisinin yayılmacı yeni-sömürgeci yolunu izlemektedir. Onun bu tavsiyesini uygulamak, bu ülkelerin doğrudan doğruya kendileri için hazırlanmış tuzağa düşmelerine yol açacaktır.

Ekonomik kontrol

Ekonomik olarak; Kremlin gelişmekte olan ülkelerin "devlet (tarafından işletilen) sektörlerinin geliştirilmesine yardım ederek, bu ülkeleri kendi kontrolü altına almaya çalışmaktadır.

Brejnev ve avanesi, yeni bağımsız ülkelerde, devlet sektörünün az çok "sosyalist bir karakterde" olduğunu ve bunun (sektörün) bu ülkelerin "kapitalist olmayan yol"a girebilmelerinin "ekonomik temelini" oluşturduğunu iddia etmektedirler. (Revizyonistlere göre) Bu sektörü yaygınlaştırıp geliştirerek, gelişmekte olan ülkeler "toplumsal yapılarını" ve "siyasi üst yapılarının sınıf muhtevasını değiştirebilirler" ve "sosyalizme" doğru ilerleyebilirler.

Bu "devlet sektörü kuruluşları arta arta (birbirine eklenerek) sosyalist bir ekonomi yaratırlar" demenin bir başka şekilde ifade edilmesidir ki bunun saçmalığı yıllar önce Lenin tarafından gösterilmişti. Ama Kremlin'in efendileri, bunu üçüncü dünyayı ters yola sürmek için kullanıyorlar:

Sovyetler Birliği, devlet sektörünün geliştirilmesine yardım görünüşü altında yıllardır üçüncü dünya ülkelerine ekonomik olarak sızmaktadır. O bu ülkelere sermaye ihraç ederek onların petrol, tabii gaz, demir, çelik, elektrik üretimi, makina üretimi ve madencilik gibi temel endüstrilerine nüfuz etmiş ve böylelikle bu ülkelerin ekonomik can damarları üzerine pençesini koymuştur.

Gerçekler göstermektedir ki: Sovyet Revizyonistlerinin çığırtkanca reklamını yaptıkları "Kapitalist olmayan yol" tuzaklarla dolu yeni sömürgeci bir yoldur

Yeni sömürgeci emeller için "Yardım"

Gelişmekte olan ülkelerin devlet mülkiyetindeki yatırımlarının yapımına yardım ederken, Moskova bu ülkelere çoğunlukla miadını doldurmuş Sovyet teçhizatı ve makinaları göndermektedir. 1974 yılı istatistiklerine göre Sovyetler Birliği tarafından ihraç edilen makina ve techizatın % 30'u, yukarıda sözü geçen üçüncü dünya ülkelerine "yardım" projelerine gitmiştir. Bu 1960 yılından 8.7 kere daha fazladır.

"Yardım"larıyla kurulmuş devlet projelerine dayanarak, Moskova, "ekonomik işbirliği", "uluslararası işbölümü", "ekonomik bütünleşme" ve "üretimde uzmanlaşma" gibi yeni sömürgeci planlarını gerçekleştirmektedir. Yardım alan ülke, üretimini Sovyet ihtiyaçlarına göre ayarlamak ve sadece Sovyetler Birliği'ne ihracat yapmak zorunda bırakılmaktadır. Uzun vadeli bir denetim kurmak ve bunu kurumsallaştırmak amacıyla, çeşitli gelişmekte olan ülkelerle ekonomik, bilimsel ve teknolojik işbirliği ortak komisyonları kurmuştur.

Siyasi kontrol

Fakat Moskova, sadece ekonomik denetimle yetinmemektedir, o bunun üstüne bir de gelişmekte olan ülkelerle "uluslararası işçi-köylü ittifakı"nı hayata geçirmeye çalışmaktadır. Bu ülkelerdeki "devrimci demokratik diktatörlükleri" sağlamlaştırmak için "uluslararası" bir diktatörlük kurmaya çalışmaktadır. Bu (plan) bu ülkelerde Moskova'nın yeni sömürgeci tahakkümünü kurmayı hedeflemektedir.

Brejnev ve şürekasının deyişleriyle yeni kurtulmuş Asya ve Afrika ülkelerindeki "devrimci demokratik diktatörlükler" bu ülkelerin "kapitalist olmayan yol"u seçmelerinin "siyasi temelini" oluşturmaktadır. (Revizyonistlere göre), onlar "kapitalist olmayan yol"da ancak "devrimci demokratik diktatörlükleri" sağlamlaştırarak, ve onu tam bir şekilde uygulayarak ilerleyebilirler. Fakat (revizyonist Sovyet emperyalistlerinin iddiası odur ki) bu "devrimci demokratik diktatörlükler, Sovyet yardımı olmaksızın Asya ve Afrika ülkelerinde kurulamazlar. Başka bir deyişle, gelişmekte olan ülkelerde siyasi iktidarını sağlamlaştırılması için, Kremlin'in "vaftizi" (onayı) gereklidir. Ve bu vaftiz olmadan da "kapitalist olmayan yol"u seçmek imkansızdır.

De.sa.7.sü.8'de

Zaire'nin Sovyet kiralık askerleri tarafından işgal edilmesini nefretle protesto ediyoruz

"Halklarımız bir emperyalizmi diğeriyle değiştirmek için değil, özgürlük ve bağımsızlık için mücadele etmektedirler Milli bağımsızlık mücadelesi, iki süper devletin hegemonyasına ve ülkelerimizdeki faşistlere ve diğer gericilere karşı mücadelede birleştirilebilecek bütün güçlerin birleşmesi gerekmektedir"

Zaire halkına saldıran, bu halkı kendi boyunduruğuna almaya çalışan sosyal emperyalistlerin kanlı saldırılarını Türkiyeli proleter devrimciler olarak nefretle protesto ediyoruz. Zaire halkının sosyal emperyalistlere ve onların kiralık askerlerine karşı direnişini ve mücadelesini bütün kalbimizle destekliyoruz.

8 Mart'dan başlayarak Angola'dan Zaire sınırını geçen Sovyet kiralık askerleri, Zaire'nin Şaba bölgesindeki Dilolo, Kapanga, Kisenge ve Kasaji şehirlerini işgal etmişlerdir.

İşgal Sovyet sosyal emperyalistleri tarafından gerçekleştirilmiştir

Bu işgal, orta ve Güney Afrika'yı bölmek ve buralarda tahakküm kurmak isteyen sosyal-emperyalistlerin planlarına uygun bir şekilde gerçekleştirilmiştir.

Bu günkü işgali gerçekleştiren kuvvetler, eski Katanga eyaletinin jandarma birlikleridir. Bu kuvvetler, Zaire'den Angola'ya 14 yıl önce kaçmışlar, orada Portekiz sömürgecilere hizmet etmişler ve Angola halkının kurtuluş mücadelesinin karşısında yer almışlardır.

Daha sonra ise bu sömürgeci köpeği kuvvetler Sovyet emperyalistlerinin hizmetine girdiler ve Angola halkını katletmeye devam ettiler.

Sovyet roketleri ve teçhizatı ile donanmış olan bu sömürgeci uşağı kuvvetler şimdi de Zaire'nin işgalinde kullanılmaktadırlar.

İşgalin zamanı bir rastlantı mı?

İşgalin, Podgorni ve Castro'nun Afrika "ziyaret"leri sırasında gerçekleştirilmesi bir rastlantı değildir.

Sosyal-emperyalistler Afrika ülkelerini çeşitli "yardım" ve "uluslararası dayanışma" vaadleriyle tuzağa düşürme faaliyetlerini yoğunlaştırdıkları bir sırada, Afrika ülkeleri arasında bölücülük yapma ve düşmanlık tohumları ekme planlarını da, işgalleri altındaki Angola'yı kullanarak uygulamaya başlamışlardır.

Sosyal-emperyalistler bunu sadece Afrika'da mı yaptılar? Hayır. Onlar daha önce Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs arasında da aynı türden bir kışkırtıcılık yaptılar. 'Türkiye'deki faşist diktatörlüğü destekleyerek Kıbrıs işgalinin gerçekleşmesine yolaçtılar.

Her yerde aynı oyun

Onlar daha önce Suriye ve Lübnan'la Filistin halkı arasında da aynı türden bir kışkırtıcılık yaptılar. Suriye ordusu Sovyet silahları ve sürekli askeri yardımıyla Lübnan'ı böldü ve Filistin halkına ağır kayıplar verdirdi.

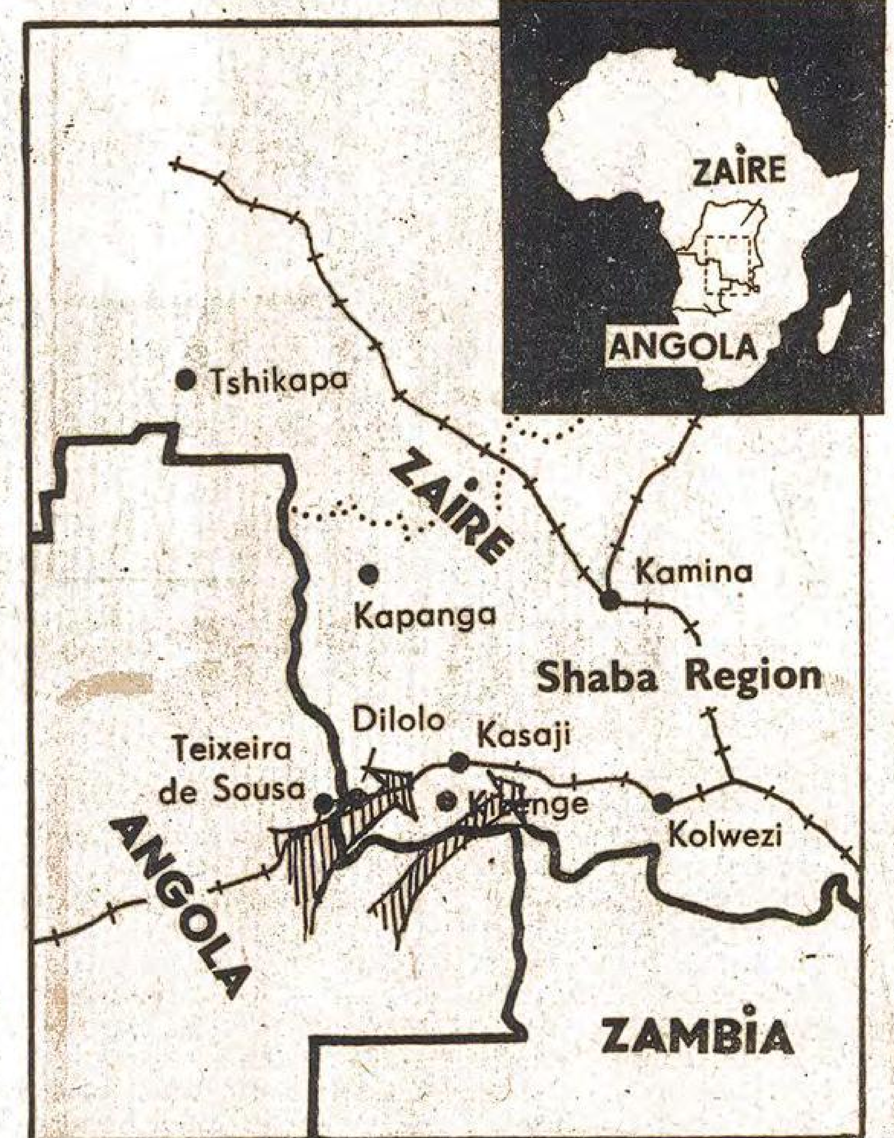
Onlar daha önce Irak ve Suriye ve bütün diğer Arap ülkeleri arasında bölücülük ve düşmanlık yaptılar.

Onlar çok daha önce bu suratlarını Hindistan-Pakistan savaşında gösterdiler. Hindistan'ı kışkırtarak Pakistan'ı böldüler.

Sovyet revizyonistleri, bütün bu hareketlerine "sosyalizm", "demokratik devrim", "bağımsızlık mücadelesi" isimleri giydirmeye çalışıyorlar. Oysa onların ne yapmaya çalıştıkları açıktır.

Bu taktik, sömürgeciler ve emperyalistler tarafından yüzyıllardır kullanılan "böl ve yönet" taktiğidir.

Bu taktik, sömürgeciler ve emperyalistler tarafından yüzyıllardır kullanılan "kurtarıcı, yardımcı" pozuna girerek tahakküm altına alma taktiğidir.

Afrika halkları sosyal emperyalistleri de Amerikan emperyalistlerini de yeneceklerdir, Zaire'nin saldırıya uğrayan bölgeleri Angola sınırındadır.

yeni bir sosyal-emperyalist sıçrama

Sosyal-emperyalistler Afrika'da yeni bir sıçrama yapmanın içine girmişlerdir. Bu azgın kan dökücülerin Afrika'yı ele geçirme hayalleri; Afrika'nın proleter devrimcileri, devrimci ve yurtsever tüm halk güçleri tarafından boşa çıkarılacaktır.

yaşasın özgür Afrika

İki süper devletten, bütün emperyalistlerden, yerli işbirlikçi ve gericilerden arıtılmış özgür ve devrimci Afrika uzak değil, çok yakındır.

Zaire halkına saldıran bu halkı kendi boyunduruğu altına almaya çalışan sosyal-emperyalistlerin bu kanlı saldırılarını Türkiyeli proleter devrimciler olarak nefretle protesto ediyoruz.

Zaire halkının sosyal emperyalistlere ve onların kiralık askerlerine karşı direnişini ve mücadelesini bütün kalbimizle destekliyoruz.

HALKLARIN YAĞMACILARI

Aşağıdaki yazı Zeri Populit gazetesinden çevrilmiştir.

İki süper devlet Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği halkların en büyük yağmacılarıdır. Onlar pençelerini bütün kıtalara uzatmışlardır. Öteki emperyalist kapitalist devletler de bu yağmadan paylarını almak için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar. Bu yağmadan emperyalizm ile ezilen halklar arasındaki en keskin uzlaşmaz çelişkiler ortaya çıkmaktadır. Bu yağma çeşitli ülkelere verilen köleleştirici krediler vasıtasıyla, ticari mübadelelerde eşit olmayan fiyatları kabul ettirerek ve hem Amerikan emperyalizmine ve Sovyet sosyal emperyalizmine hem de bütün emperyalist devletlere kurbanları artan borçlar içine düştüğü bir sırada aç gözlü uygulamalarını devam ettirmek spekülasyon sayesinde daha da zenginleşmek imkânı veren diğer yöntemlerle yürütülmektedir. Bu borçların büyüme hızı bunları alan ülkelerin toplam milli üretimden daha fazladır. Böylece onların ekonomileri için feci sonuçlar doğurmaktadır. Olaylar bu olguyu 86 ülkede artan dış borçlarla toplam milli ürün arasındaki büyüyen uçurumla ispatlamaktadır. Bunlar içinde Afganistan, Bengaldeş, Burma, Güney Kore, Fiji, Hindistan, Endonezya, İran, Irak, İsrail, Ürdün, Malezya, Pakistan, Filipinler, Singepur, Suriye, Taylan gibi Asya ve Afrika ülkeleri İspanya, Yunanistan, Kıbrıs, Türkiye, Portekiz, Yugoslavya, Malta gibi Güney Avrupa ülkeleri ve Latin Amerika ülkeleri vardır. Bu kıtalardaki 86 ülkenin gelişmiş kapitalist ülkelere ve esas olarakta Amerika Birleşik Devletleri, ve Sovyetler Birliği'ne yaptığı hammadde ve çeşitli ürün ihracatları birbirlerine yaptıklarından, 3-4 kat daha fazladır. İhracatlarının dörtte üçü bu ülkelere gitmektedir. Buna rağmen onlar, dış borçlarından kurtulamamakta, tam tersine bu borçlar sürekli artmakta ve borçlu ülkelerin milli ekonomileri ciddi zararlara uğramaktadır.

Sao'nun organı olan Keyres dergisinde yayınlanan birkaç bilinen noktaya işaret etmek yeterlidir. Buna göre 1969-1971 döneminde belli bir miktar Hindistan cevizi, demir cevheri, pamuk ile bir ton yakıt satın alabilirken bugün aynı miktar yakıt için bu ürünlerin üç kat fazlası gerekmektedir. 1974'e oranla 1975'de aynı miktar çeliği almak için iki kat veya aynı miktar gübre için üç kat bakır veya kauçuk gerekmektedir. 1968'den 1975'e kadar olan dönemde böylesine bir yağma sonucu yukarıda bahsedilen Güney Avrupa ülkelerinin dış borçları % 96.9, Asya ülkelerininki % 108.9, Latin Amerika ülkelerinin ki % 109.6, Afrika ülkelerinin ki % 115.1 artmıştır. Milli üretim borçlarla aynı hızda büyümediği için borçlarla bunları temizleme imkânları ve araçları arasındaki uçurum yıldan yıla genişlemektedir. Gazete şöyle devam etmektedir:

Emperyalizm, sosyal emperyalizm ve bütün dünya sermayesi bu ülkeleri, sömürme siyasetini sürdürmek çabasıyla ta eski sömürgeci dönemden kalma bütün uluslararası biçim ve kurumları olduğu gibi korumaya çalışıyorlar. Onlar, kendi milli zenginlikleri üzerinde egemenlik kurmak, eski eşit olmayan uluslararası ekonomik ilişkileri değiştirmek ve onları eşitlik, saygı ve karşılıklı yarar temeline oturtmak için mücadele eden halklar ve ülkelere karşı açık silahlı saldırı tehditlerine de başvurmaktan geri kalmıyorlar. Amerika'nın, Sovyetlerin ve diğer emperyalist devletlerin aç gözlü uluslararası burjuvazisi halkları ve kıtaları yağmalamak üzere kollarını her yere daha derin bir şekilde uzatmaya çalışmaktadır. Fakat Amerikan Emperyalizmi, Sovyet sosyal emperyalizmi ve diğer emperyalist devletler bu azgın yağma ve sömürüyü hep sürdüremezler. Yeni bir devrimci süreç ekonomik bakımdan sömürgelikten kurtulma süreci dünya sahnesine çıkmıştır. Emperyalist devletler ne kadar oyun, baskı şantaja başvururlarsa vursunlar halkların uluslararası ekonomik ilişkilerde eşitlik için verdikleri mücadeleye hiçbir şey son veremez.

Pratik eylem birliği ve ideolojik mücadele üzerine

Gerek emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede güçlerin birleştirilmesi bakımından, gerekse proletarya partisinin inşası için proleter devrimcilerin birliğinin önündeki engellerin kaldırılması bakımından, bugün, geçmişe göre daha ileri ve daha olumlu bir noktadayız. HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN KURTULUŞU'nun düzenlediği ve sonradan HALKIN YOLU'nun da katıldığı "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" kampanyası ile HALKIN KURTULUŞU ve HALKIN BİRLİĞİ'nin birlikte başlattıkları "seçim kampanyası" bu konuda yeni ve ileri iki adımdır.

Her iki kampanya da, sadece devrim güçlerinin, birleştirilmesine ve var olan mevcut potansiyelin, güçlü bir şekilde harekete geçirilmesine değil daha da önemli olarak, proleter devrimcilerin arasındaki yakınlaşmanın sağlanmasına, proleter devrimcilerin birliğinin sağlanmasının bir unsuru olarak eylem birliğinin gerçekleştirilmesine, ve sınıf işbirliği güden reformist-tasfiyeci siyasi hareketin tecritine hizmet edecektir.

Yığınların siyasi bakımdan eğitilmesi için, gelişen sınıf mücadelesinin yeni ve kalıcı mevziler kazanabilmesi için ve proleter devrimcilerin birliği yolunda daha ileri adımlar atabilmek için, bugün herşeyden çok, siyasi kampanyaların birlikte düzenlenmesine ağırlık vermeliyiz.

Bugünkü geldiğimiz nokta, geçmişte var olan 'sol' çizgisinin aşılması yönünde de olumlu bir başlangıçtır.

'Sol' hataların 'sağ' hatalara dönüşmemesi için, bugün, proleter devrimciler arasındaki eylem birliğini gerçekleştirmenin yanısıra, bundan daha da önemli olarak, hatalı siyasi tezlerin mahkûm edilmesinin bir aracı olarak ideolojik mücadeleyi öne çıkarmalıyız.

Ayrıca böyle bir birlik içerisinde ideolojik ve siyasi bağımsızlığımızı korumalıyız, proletaryanın bağımsız örgütlenmesini her şart altında savunmalıyız. Pratik eylem birliği, yığınların ortak siyasi sloganlar etrafında eğitilmesi, proleter devrimciler arasındaki yakınlaşmasının sağlanması bakımından, proleter devrimcilerin birliğinin gerçekleştirilmesi için önemli bir adımdır.

Ama bu adımın başka bir adımla tamamlanması proleter devrimcilerin birliğinin gerçekleştirilmesi ve adına layık gerçek bir proletarya partisinin inşa edilebilmesi için, mutlaka hatalı siyasi, tezlerin mahkûm edilmesi gerekir.

Bunun yoluda ideolojik mücadeleden geçer.

Çünkü proleter devrimcilerin birliğinin gerçekleştirilmesi, proletarya partisinin oluşturulması, demek, proleter devrimci olan veya bu yönde gelişen siyasi hareketler arasında ideolojik ve siyasi birliğin sağlanması demektir.

Pratik eylem birliği, proletarya partisinin oluşturulmasının şartı ise, ideolojik ve siyasi birliğin sağlanması böyle bir siyasi örgütün bizzat hayata geçirilmesinin temelidir.

Fakat pratik eylem birliği içerisinde ideolojik ve siyasi bağımsızlığımızı korumamız, ve hatalı siyasi tezlerin mahkûm edilmesinin bir aracı olarak ideolojik mücadeleyi öne çıkırmamız, bizi, hiçbir şekilde, proleter devrimcilerin birliğini engelleyici tavırları takınmaya götürmemeli, tersine, ideolojik mücadele, sağlam bir ideolojik ve siyasi birlik temeli üzerine kurulmuş bir proletarya partisinin inşası için kavramamız ve hayata geçirmemiz gereken esas unsur olmalıdır.

Pratik eylem birliğinin, aynı zamanda proleter devrimcilerin birliğine hizmet etmesi için onun hatalı siyasi tezlerin mahkûm edilmesinin bir aracı olarak ideolojik mücadelenin de başlangıç olması gerekir.

Başka bir ifadeyle, pratik eylem birliğinin önümüzdeki engellerin kaldırıldığı bir dönem, aynı zamanda, ideolojik ve siyasi birliğin sağlanması ve hatalı yanlardan arınmış bir siyasi çizginin oluşturulması için ideolojik mücadelenin yükseltilmesi gereken bir dönem olmalıdır.

'Sol' hataların 'Sağ' hatalara dönüşmemesinin, ve doğru bir çizgiye ve siyasi taktikler bütünlüğüne sahip bir proleterya partisinin oluşturulmasının, önümüzdeki merkezi siyasi görevin gerçekleştirilmesinin biricik yolu budur.

"1 MAYIS, İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ"NDE

Körükle
devrim ateşini
Zulmü rüzgarlara savur
Kollarının bütün gücüyle
Tavı gelen demire vur

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık

1 MAYIS

İşçi arkadaşlar! İşte Mayıs'ın biri, bütün ülke işçilerinin, bilinçli bir yaşam için uyanışlarını, her çeşit şiddete ve insanın insan tarafından her çeşit sömürüsüne karşı milyonlarca emekçiyi açlıktan, sefaletten ve aşağılık durumdan kurtaracak bir kavga içinde birleşmelerini kutladıkları gün. İki dünyanın birbirlerine karşı verdikleri bir büyük kavga bu! sermaye dünyası ile emek dünyası; sömürü ve kölelik dünyası ile kardeşlik ve özgürlük dünyası.

Bir yanda, bir avuç asalak zengin. Fabrikaları, aygıtları ve makineleri ellerine geçirdiler. Bunlar, binlerce dönüm toprağı, o yüce dağları özel mülkiyetlerine kattılar. Topladıkları zenginliklere bekçilik, kendilerine uşaklık yapmaları için hükümetler kurdular.

Diğer yanda milyonlarca mülksüz. Bir sadaka gibi zenginlerden, yine zenginler için iş isteyen milyonlar. Emekleriyle tüm zenginliklerin yaratıcısıdırlar. Ama, yine bütün ömürleri boyunca, bir lokma ekmeğin peşinde koşanlar onlardır. Bir sadaka gibi iş dilenirler. İnsanlık dışı ağır bir çalışma yüzünden güç ve sağlıklarını yitiren onlardır. Köylerin penceresiz kerpiç evlerinde, kentlerde tavanarası ve gecekondularda yarı aç bir yaşam sürdürürler.

Ama, işte bu mülksüzler kitlesi, bu emekçiler, sömürücü zenginlere karşı mücadeleye başladılar. Tüm ülke işçileri, ücretli emeğin köleliği ile sefaletini ortadan kaldırmak için kavga veriyorlar. Zenginliklerin ortaklaşa bir çalışma ile yaratıldığı ve bir avuç zengin tarafından değil, tüm çalışanlar tarafından kullanıldığı bir toplum için kavga veriyorlar. Toprakları, fabrikaları, makineleri, tüm çalışanların mülkiyetine geçirmek istiyorlar. Ne sömürücü zengin, ne fakir olmasını istemiyorlar. Emeğin ürününün ter akıtanın hakkı olması gerektiğini söylüyorlar. İnsan aklının buluşları ile iş'e sunulan tüm araçların, zulüm aracı olması yerine, çalışan insanın varlığını geliştirmesini istiyorlar.

Emeğin, sömürü aracı sermayeye karşı kavgası, tüm ülke işçilerinin canları pahasına veriliyor. İyi bir yaşam düzeyi, gerçek özgürlük için oluk oluk kan akıtıldı. Satılmış hükümetlerin, işçi sınıfının davası uğruna çarpışanlara karşı insanlık dışı tutumları, verilen kurbanların yanında önemsiz kalır. Ama, bütün dünya işçilerinin birliği, her çeşit baskı ve zulüme karşın, büyümekte ve güçlenmektedir. İşçiler sosyalist partilerde saflarını sıklaştırmaktadırlar. Sosyalist Parti militanları milyonlarla çoğalmakta, ve sömürücü kapitalist sınıflara karşı bir zafere adım adım, ama sağlam bir şekilde ilerlemektedirler.

2 (15) NİSAN 1904

V.İ.LENİN

1 Mayıs ve sınıf sendikacılığı

1977 yılının 1 Mayıs'ına yaklaşırken ülkemizdeki sınıf sendikacılığını yaratma yolunda henüz işin başındayız. Milyonlarca işçiyi içinde barındıran sendikalar faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarının denetimi altındadır. Ülkemizdeki iki büyük sendikal kuruluş, Türk-İş ve DİSK faşizm, sosyal-faşizm ve reformizmin egemenliğindedir. İki büyük işçi konfederasyonu her türden sendika ağalarının önderliğinde çeşitli burjuva partilerinin güdümüne sokulmuştur. Milyonlarca işçi bu gerici sendikaların ellerindeki büyük maddi olanaklarla her gün burjuva ideolojisi ile eğitilmekte, sınıf bilincine kavuşmaları engellenmektedir.

Türk-İş'in içindeki faşist klik "partilerüstü politika" masalıyla işçi sınıfını siyasi mücadelenin dışında tutmakta, onu siyasi mücadeleden engellemektedir. Türk-İş içindeki muhalefetin bütün yaptığı ise işçi sınıfını CHP'nin reformcu görüşlerinin ardına takmaktır.

DİSK ise çeşitli yönetim kademelerinde çöreklenmiş bulunan sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi revizyonistlerin ve CHP reformistlerinin uzantısı sendika ağalarının denetimi altındadır. DİSK içindeki revizyonist ve reformist sendika ağaları aynı sınıfa, yani burjuvaziye mensup oldukları için işçi sınıfının bağımsız siyasi eylemini engellemede birlikte hareket etmektedirler. Proletaryanın devrimci siyasetine karşı olmak, burjuvazinin iktidarının devamını istemek bütün sendika ağalarının ortak özelliğidir.

DİSK ve Türk-İş gibi büyük sendikal birlikler içinde veya dışında birçok küçük sendikada veya sendika şubelerinde hala ekonomizm ve anarko-sendikalizm de etkin görüşler olarak yaşamaktadır. Yalnızca işçi sınıfının ekonomik talepleri için mücadele eden ve siyasi mücadeleyi burjuvazinin ellerine terkeden görüş ve hareketler de dikayı herşeyin temeli olarak ele alan düşünce tarzı hala ayaktadır.

Kısacası işçi sınıfının sendikal hareketinde sınıf sendikacılığının attığı adımlar küçük ve zayıftır. Sendikacılar, sendikal harekete hakim olan faşist ve sosyal-faşist ve reformcu akımların hegemonyası altındadır.

Revizyonizmin gücü nerede yatıyor?

Ülkemizde revizyonizm siyasi hayatımızın her alanında hızlı bir tırmanış içindedir. Revizyonizmin bu yükselişi birinci olarak her geçen gün daha da saldırganlaşan ve Türkiye'de de hızla yayılan Sovyet sosyal-emperyalizmine dayanmasından gelmektedir. Ama revizyonizmin ülke içindeki etkinliğinin artmasının önemli bir nedeni de sendikalara sırtını yaslamış bulunmasıdır. Sendikal hareketteki revizyonist güç genel olarak revizyonizmin tırmanışına önemli bir destek olmaktadır. Özellikle güçlünün karşısında hemen boyun eğmeye hazır orta sınıflar sosyal-faşistlerin sendikal hareketteki etkinliğine bakarak ona teslim olmaktadırlar.

Revizyonist tırmanışa set çekmenin belli başlı yollarından biri proleter devrimcilerin sendikalara yönelmesinden buralardaki revizyonist tahakkümü kırmaktan geçmektedir.

İşçiler Sendika Yönetimine!

Proleter devrimci hareketin sendikalardaki zayıflığına, sınıf sendikalarının azlığına rağmen bugün gelişen noktada gelecek için temel atılacak olumlu gelişmeler de vardır. Herşeyden önce doğrudan doğruya sınıf sendikalarının oluşturulmasıyla ilgili olan "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" sloganı tabanda gittikçe benimsenen bir slogan halini almıştır.

Devrimci proletarya hareketinin sadece birbuçuk iki yıl önce formüle edip işçi sınıfına ulaştırdığı "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" şiarı bugün ülkenin dört bir yanında yükselmekte, devrimci sendikal hareketin temel şiarı haline gelmektedir. Çünkü bu şiar geniş işçi yığınları ile sendikaların başına çöreklenmiş, burjuvazinin şu veya bu kliğinin siyasetini sürdüren bir avuç sendika ağası arasındaki çelişkiyi ifade etmektedir.

Sendikalarda proletaryanın devrimci siyasetini hakim kılabilmek, mevcut sendikaları sınıf sendikaları haline getirebilmek için sendika ağalarını alaşağı etmek, ancak "işçiler sendika yönetimine" sloganının hayata geçirilmesi ile mümkün olabilecektir. Sendikaların, bütün sınıfı devrimci proletarya hareketine bağlayacak "iletici kayışlar" haline getirilmesinin yolu sendikal hareketin öncülüğünü, sendikaların önderliğini proletaryanın bilinçli savaşçılarının ele almasıyla mümkün olabilecektir. Elbetteki "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" şiarı bu hedefi içermektedir.

Proletaryanın siyasi iktidar mücadelesinin önemli araçları olan sendikalar işçilerin devrimci eğitiminin yapıldığı bir okul olarak da ancak sınıf sendikaları haline geldiğinde bu işlevi yerine getirebilecektir.

Sınıf sendikalarını yaratmak için her türden burjuva akımına karşı mücadele

Yurdumuz Türkiye hala burjuva demokratik devrimini tamamlamamış yarı sömürge bir ülkedir. Bu nedenle önümüzdeki devrimci adım Ulusal Demokratik Halk Devrimidir. Proletarya bağımsızlık ve demokrasi hedeflerini kapsayan mücadelesini kendi nihai hedefine; sosyalizme ve sınıfsız topluma varmak için üstlenir. Sınıf bilinçli işçi yalnızca bir demokrat değildir. Proletarya kendini ideolojik, siyasi, örgütsel olarak bağımsız bir güç olarak eğitmek ve geliştirmek zorundadır. Proletarya ancak her alanda bağımsızlığına dayanarak bütün halk sınıflarının önünde demokratik devrime öncülük edebilir ve kesintisiz olarak sosyalizme geçebilir.

Bütün bu nedenlerden dolayı devrimci proletarya sendikal harekette de yalnızca devrimin temel düşmanlarıyla yani emperyalizm işbirlikçileri faşistler ve sosyal-faşistlerle mücadeleyle yetinemez. Devrimci proletarya hareketi sınıf sendikaları yaratmanın doğrultusunda her türden burjuva ve küçük-burjuva akımlarla mücadele etmekle yükümlüdür. Proletarya sınıf sendikalarını ortaya çıkarmak için demokratik devrim aşamasında bu sosyalist faaliyetini aksatırsa sosyalizm yolunda ilerlemek bir yana demokratik devrimi de zafere götüremez.

1 Mayıs yaklaşırken

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 MAYIS yaklaşırken sınıf sendikacılığını hayata geçirme yönünde daha güçlü adımlar atmaya hazırlanalım.

1 MAYIS, bugüne kadar sendikal faaliyetlerde yapılan hataları terketmek için bir çağrı olmalıdır. Devrimci proletarya hareketinin siyasi çizgisini sendikalarda hakim kılma görevini, ekonomik mücadeleyi siyasi mücadeleye tabi kılma anlayışını daha derinden kavramalıyız. Sendika ağalarına karşı yürütülen mücadele amaçsız bir kördövüşü olmaktan çıkarılmalıdır.

İşçi kitleleri içinde yankılanan "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" sloganının artık hayata geçirilme zamanı gelmiştir.

YAŞASIN 1 MAYIS!
YAŞASIN SINIF SENDİKALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

Avusturya İşçi Marşı

HAYAT DENİLEN KAVGAYA GİRDİK
ÇELİK ADIMLARLA YÜRÜYORUZ
BİZ BU KARANLIK YOLUN SONUNDA
DOĞACAK GÜNEŞİ GÖRÜYORUZ

DAĞLARI AŞIYOR BAK YAKINLAŞIYOR
KIZIL YILDIZA HEP KOŞUN
BU BİR RÜYA DEĞİL BU BİR HÜLYA DEĞİL
YILDIZIDIR KURTULUŞUN

KARA DERYALARDA BİR FENERSİN
SENİN IŞIĞINDA YÜRÜYORUZ
BİZ BU KARANLIK YOLUN SONUNDA
DOĞACAK GÜNEŞİ GÖRÜYORUZ

FABRİKALARDA BİZ TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ HAYATI YARATAN
DİL FARKI BİLMEYİZ DİN FARKI BİLMEYİZ
SANKİ DÜĞDUK BİR ANADAN

ANANIZ AMELE SINIFIDIR
YURDUMUZ BÜTÜN CİHANDIR BİZİM
HAZIRLANDIK SON KANLI KAVGAYA
BAŞTA BAYRAĞIMIZ LENİNİZM

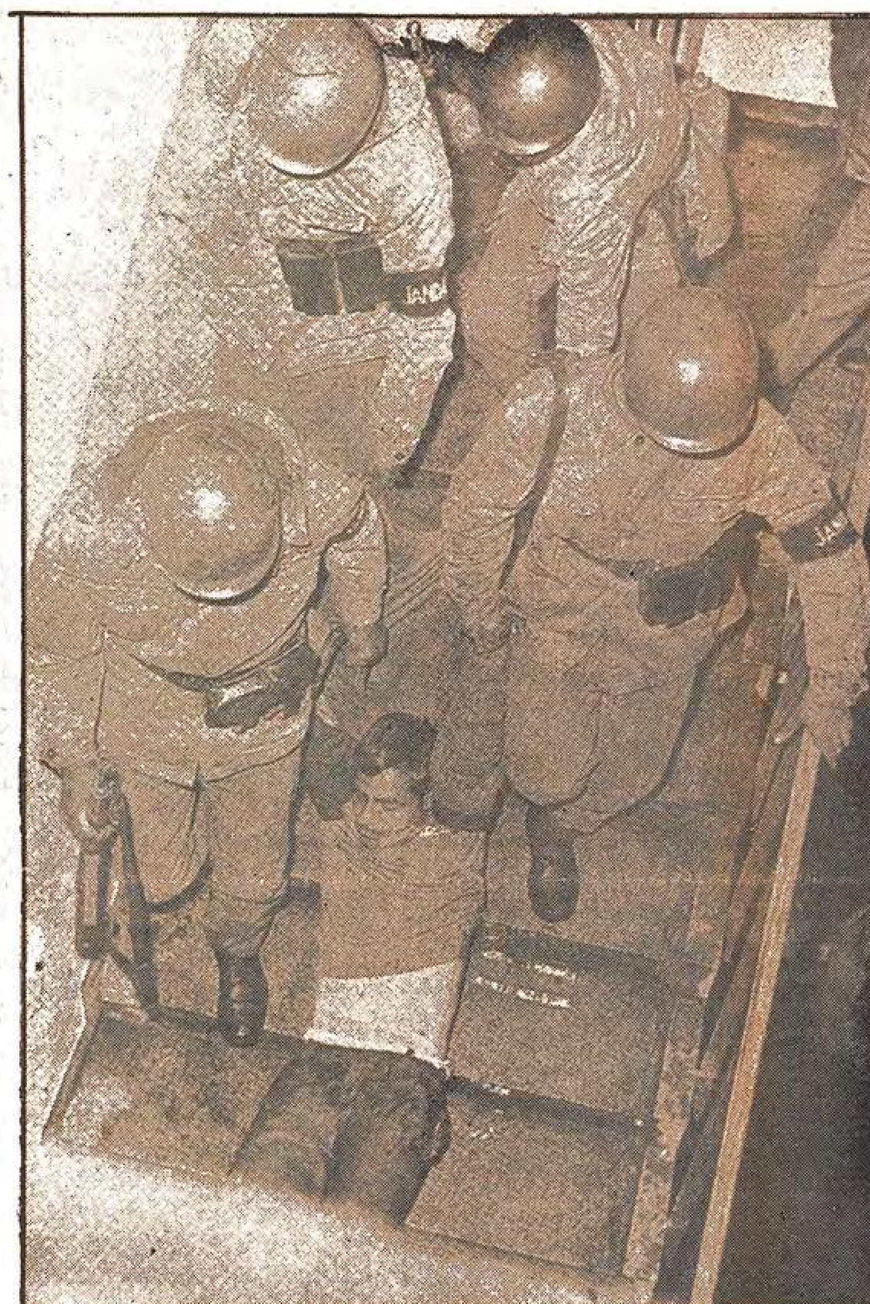
BAYRAĞINI YÜKSELT DAHA DAHA YÜKSELT
YÜKSELT BAYRAĞI YUKARI
BUGÜNE VURALIM YARINI KURALIM
KALDIRALIM SINIFLARI.

Buca Cezaevi'nde zulme başkaldırış

"İsyan dayağa, küfre, angaryaya karşı yıllardır biriken kinin bir ifadesiydi"

ZİNDANLAR BOŞALSIN

Buca Bölge Cezaevinde meydana gelen isyan olayı günlük burjuva gazetelerinde kamuoyuna yansıtıldığı şekilde değildir. Günlük gazetelerde çıkan yazılarda isyanın sadece bazı kısımlarına değinilip, büyük ölçüde çarpıtılarak kamuoyuna yansıtıldı. İsyan herşeyden önce genel olarak tüm Türkiye cezaevlerinde özel olarak da Buca Bölge Cezaevi'nde varolan baskılara karşı gelişen bir hareket i. Seyithan Odacı adında bir hükümlü arkadaşın gardiyanlar tarafından dövülmesi bardağı taşıran son damla oldu. İsyan, mevcut baskılara karşı kitlelerin kendiliğinden başkaldırışının bir ifadesiydi. Bu kendiliğindencilik eylemin biçiminde de kendini hissettirdi. İsyan özde baskılara karşı olmasına rağmen örgütsüzlük, taleplerin somutlaştırılamaması ve mahkumların sınıfsal konumu hareketin olumsuz yönde gelişmesine yolaçtı. Fakat bütün bunlara rağmen isyanın haklı bir temeli vardı. Cezaevlerinde yıllardır varolan baskılar (Bu baskılar genel olarak düzenin niteliğinden ayrılamaz) dayak, küfür, her türlü hakaret ve angaryaya karşı mahkumların yıllardır biriken kininin ifadesiydi isyan.

Bu isyanı karşısında faşist diktatörlüğün İzmir temsilcileri telaşa kapıldılar ve kamuoyuna hiçbirşey duyurmadan isyanı bastırmaya çalıştılar. Belirli ölçülerde isyanın siyasi muhteva kazanması bu bastırma hareketinde faşistlerin daha büyük çaba sarfetmesine yolaçtı. Mahkumlara her dediklerinin yapılacağını koğuşlara girmelerini söylediler. Fakat yılların tecrübeleri sonunda, bütün vaadlerin bir kandırmacadan ibaret olduğu mahkumlar tarafından da belirli ölçüler de kavranmıştı. Mahkumlar teslim olmayınca faşist diktatörlüğün polis, jandarma, ve vurucu timleri harekete geçirildi. Mahkumların bulunduğu bölgeye bol miktarda gözyaşartıcı gaz bombaları atıldı. Bütün bunlara rağmen mahkumlar barikatlar kurarak direndiler. Bunun üzerine jandarmaya ateş emri verildi. Uzun bir direnişten sonra jandarma "eski bölümler" denilen kısımdan içeriye girdi, ateş ederek ilerlemeye başladı. Yeni bölümlere gelindiğinde faşist bir yedek subayın tabancasından çıkan kurşunlarla bir mahkum yaralandı. Böylece direnişin sonuna gelinmiş oldu. Direniş boyunca yer yer "Kahrolsun Faşizm", "Bağımsız Türkiye", "Katil İktidar", "Genel Af Çıksın Zındanlar Boşalsın", "Katil Polis" vb. siyasi sloganlar atıldı. Çünkü iktidarın faşist ve katil olduğu belirli ölçülerde bütün mahkumlar tarafından kavranmıştı. Fakat her şeye rağmen harekete önderlik edilemedi.

Bu isyandan çıkarılan dersler şunlardır: Bütün olumsuzluklarına rağmen bu hareket düzenli, bilinçli ve örgütlü bir harekete dönüştürülebilirdi. Hareketin kendiliğindenliğinin önüne geçilememesinin önemli nedeni sınıfsal konumun olumsuzluğu ve bilinç unsurunun eksikliğiydi. Devrimcilerin böyle bir kitle eylemi pratiklerinin olmayışı ve önderlik konusundaki tecrübesizlik ve eksiklikler, hareketin örgütlü bir yapıya ulaşmasını engelleyen faktörlerdi.

FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON!
GENEL AF, ZINDANLAR BOŞALSIN!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

BUCA BÖLGE CEZAEVİNDEN
ON SİYASİ TUTUKLU.

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskılar gün geçtikçe artmaktadır. Bu baskıları şiddetle kınıyor, devrimci yurtsever basına özgürlük istiyoruz. Devrimci yurtsever basının yazı işlerinin müdürlerinin tutuklanmalarını şiddetle kınıyor ve serbest bırakılmaları için verilen mücadeleye aktif bir şekilde katılacağımızı bildiririz.

Halkımızın yükselen devrimci mücadelesini bastırmak için faşist diktatörlük azgınca saldırıyor, terör uyguluyor. Halkımızın sözcüsü devrimci yurtsever basına da azgınca saldırıyor, devrimci yurtsever gazeteleri satanları ve okuyanları işkence tezgahlarına çekiyor, hapisanelere atıyor. Faşist diktatörlük halkımızın uzun mücadele sonunda almış olduğu kısmi özgürlükleride ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Sosyal-faşistler de devrimciler ve devrimci yurtsever basın üzerindeki baskıları yoğunlaştırmakta, yürüyüşlerde, mitinglerde ve toplantılarda devrimcilerin üzerine saldırmaktalar, çöreklenmiş oldukları demokratik kuruluşlarda devrimci gazetelerin okunmasını engellemekteler. Sosyal-faşistlerin amaçları Polonya, Bulgaristan, Macaristan gibi ülkemizde sosyal-faşist bir diktatörlük kurulmasını istemektedirler. Onlar ülkemizi sosyal-emperyalizmin bir uydusu haline getirmek istemektedirler.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği'nin açmış olduğu "Yurtsever Devrimci Basına Özgürlük" kampanyasına katılıyor, devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıları şiddetle protesto ediyoruz.

YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!
KAHROLSUN FAŞİSTLER-SOSYAL FAŞİSTLER!
TUTUKLANAN YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİ DERHAL SERBEST BIRAKILSIN!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
FAŞİZME ÖLÜM-HALKA HÜRRİYET!

BALIKESİRDEN
BİR GRUP DEVRİMCİ

HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET

Ulusal Demokratik Halk Devrimi sürecinde köylülüğün yeri ve önemi

Köylü meselesi, başlı başına olmasa bile Ulusal Demokratik Halk Devrimi sürecinin başlıca önemli meselelerinden birisidir.

Bu önem, ülkemizde, demokratik devrim sürecinin tamamlanmamış olmasından, köylülüğün, sadece emperyalizm ve işbirlikçi kapitalizmin değil, aynı zamanda feodal toprak ağalığı sisteminin de baskısı altında olmasından vb. ileri gelmektedir.

Fakat bugün, köylü meselesinin UDHD mücadelesindeki yerinin ve öneminin iyi bir şekilde kavrandığını söyleyemeyiz.

Bunun çeşitli sebepleri vardır.

Birinci olarak, devrimci proletarya hareketi köylülük meselesi ve toprak devrimi meselesinde 'geçmiş'ten gelen olumlu bir tarihi ve siyasi birikime sahip değildir. '57 yıllık geçmiş'in reformist-revizyonist önderleri, ülkemizde burjuva demokratik devriminin tamamlanmasını 'Kemalist burjuvazi'ye bırakmışlar, ve köylülüğü proletaryanın değil, burjuvazinin müttefiki olarak görmüşlerdir. Gerek teorik bakımdan, gerekse siyasi ve pratik bakımdan '57 yıllık geçmiş'in, bugün, devrimci proletarya hareketine olumlu anlamda ışık tutması söz konusu değildir. Tersine, günümüzde devrimci proletarya hareketinin köylülük meselesinde doğru bir kavrayışa ve doğru bir siyasete sahip olması, bir anlamda da, 'geçmiş'in doğru bir temelde eleştirisi ile mümkün olacaktır.

İkinci olarak, devrimci proletarya hareketi, 1971'in 'sol' çizgisinin eleştirisi ile 1971 öncesi reformist-revizyonist siyasi çizgisinin eleştirisini birleştiremediği için, genel olarak 'sol'un eleştirisinde 'sağ' hatalar yapmıştır. Aynı hatalı çizgi, köylülük meselesinin ele alınışında da kendini göstermiştir. 1971 hareketinin, kendi siyasi bakış açısı çerçevesinde köylülüğün rolünü ve önemini abartmasına karşılık, bugün devrimci proletarya hareketi, UDHD sürecinde köylülüğün tarihi ve siyasi rolünü ve toprak devrimi mücadelesinin önemini yeteri kadar kavrayamamış ve köylü meselesini doğru bir perspektifte ele alamamıştır.

Üçüncü olarak, devrimci proletarya hareketi, bugün, siyasi çizgisini bir bütün olarak oluşturamamıştır. Devrimci proletaryanın, henüz, asgari siyasi programı yoktur. Bunun bir parçası olarak, köylülüğün, UDHD sürecinde proletaryanın en yakın ve temel müttefiki olarak tarihi ve siyasi rolü tam olarak kavranamamış, ve köylü meselesi gerek teorik, gerekse siyasi bakımdan yeteri kadar ele alınamamıştır.

Bütün bu sebeplerin bir sonucu olarak, devrimci proletarya hareketi ülkemizde, köylü meselesini ve UDHD mücadelesinin bir unsuru olarak toprak devrimi meselesini, gerek teorik gerekse siyasi platformda yeteri kadar ele alamamış, ve bu meseleler devrimci saflarda gerektiği biçimde kavranamamıştır.

Geldiğimiz bu noktada, genel olarak köylü meselesinin teorik platformda ele alınması, özel olarak da ülkemizde köylülüğün sosyal yapısının incelenmesi üzerinde gerektiği gibi ve ağırlıklı olarak durmalıyız.

HALKIN KURTULUŞU, bu görevin yerine getirilmesinde bundan böyle daha da sorumlu davranacaktır.

Halkın Kurtuluşu Nizip Kirkiz-Kumla köylüleri ile konuştu:

"Hareketimiz bilinçli ve kararlı bir hareketti"

"Şimdiye kadar uyuyorduk. Ağa bu toprakların kendi tapusu içinde olduğunu söylüyordu. Biz buranın ağanın malı olmadığını anladık sürdük."

Soru- Sürdüğünüz topraklar kimin?

- Sürülen araziler hazineye ait.

Soru- Bu sürdüğünüz topraklar kaç dönüm?

- Sürdüğümüz topraklar BİN dönüm kadar.

Soru- Burayı işgal eden kaç kişisiniz?

- İşgal eden otuz aileyiz. 30 ailenin 200 nüfusu var.

Soru- Sürerken karşınıza güçlükler çıktı mı?

- ŞAKİR AĞA köyümüzde karşımıza güç çıkarmak için çok uğraştı. Fakat bunu başaramadı. Komşu köylere gitti gece gündüz çalıştı. Fakat onları da karşımıza çıkaramadı. Yıllardır köyümüzdeki az topraklı köylülerle topraksız köylüleri biribirine düşürdü, devamlı az topraklı köylülerle ilişki kurardı. Fakat bunu bu sefer başaramadı. Halk dostunu düşmanını tanımıştı, az topraklı köylüler yerlerinin topraksız köylülerin yanı olduğunun bilinçine vardılar. Hareket bilinçli ve kararlı bir hareketti, hem de düşman hedefleri iyi seçilmişti.

Soru- Peki şimdiye kadar neden buraları sürmediniz?

- Şimdiye kadar uyuyorduk AĞA bu toprakların kendi tapusunun içinde olduğunu söylüyordu. Biz buranın ağanın malı olmadığını anladık sürdük.

Soru- Sürdüğünüz yerde neyetişir? Siz ne ekeceksiniz?

- Sürdüğümüz yerde her şey olur. (Buğday, pamuk, karpuz, kendir v.s.) Biz buraya pamuk ve karpuz ekeceğiz.

Soru- Köyde sizden başka topraksız olupda işgale katılmayan varmı?

- Evet var 3-5 kişi.

Soru- Bu topraksızlar niçin sizlerle beraber işgale katılmadı?

- Onlar ağanın kapıkulları diğerleri ise ağanın korkusundan katılmadı.

Soru- Bu toprakları sürme sırasında devlet dairelerine her halde işiniz düşmüştür? Devlet dairelerinin size karşı tutumu nasıldı?

- Devletin niteliği belli olduğu için elbette ki devlet dairelerinin tutumu iyi değildi. Bize ters cevaplar veriliyordu.

Soru- Bu hükümetin devamını istiyormuzunuz? Hükümet hakkında ne diyorsunuz?

- Bu hükümet bir saniye bile kalmasın. Hemen istifa etmelidir. Hükümet eğemen sınıfların hükümetidir.

Soru- Nasıl bir iktidar istiyorsunuz?

- Halk iktidarını (işçinin köylünün iktidarını) istiyoruz.

Soru- Gazete vasıtası ile diğer emekçi köylülere ve Türkiye devrimcilerine bir diyeceğiniz var mı?

- Davamız ortaktır DEVRİMCİ SELAMLAR.

NİZİP
KİRKİZ-KUMLA KÖYÜNDEN
200 EMEKÇİ KÖYLÜ.

"Yaşasın işçi-Köylü iktidarı"

Köyümüz Tunceli Pülümür ilçesinin Ağaşenlik köyüdür.

Köyde bir dönüm dahi tarlamız yoktur. Ağanın 15.000 dönüm arazisi vardır. Ağanın çevrede toplam olarak 365 tane köyü vardır.

Ağa yaz aylarında köyün merasını tüccarlara kiraladığı için, doğru dürüst hayvan otlatacak yerimiz kalmamaktadır.

Ayrıca köydeki oturduğu evi yıkıldığı zaman, köylüleri evi yaptırmak için bedava çalıştırmaktadır.

Okuma yazma öğrenmemizi engellemek için ağa, köye yapılan okulları yıkıp yakmaktadır.

Dertlerimiz yazmakla bitmez.

KURTULUŞUMUZ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARINDADIR!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

AĞAŞENLİK KÖYÜNDEN BİR DEVRİMCİ

Halkın Kurtuluşu İstanbul'da çalışan bir inşaat işçisi ile konuştu:

"Ağa topraklarına el konup köylüye dağıtılmalıdır!"

H.K.- Nerelisin, ne iş yapıyorsun?

- Kars'ın Tuzluca ilçesindenim. 10 senedir yaz aylarında Istanbul'da inşaatlarda çalışıyorum. Kışın da memleketime gidiyorum.

H.K.- Ne kadar yevmiye alıyorsun, aldığın yevmiye ile aileni geçindirebiliyor musun?

- Ben günde 60 lira alıyorum. Bu para ile 5 kişilik bir aileye bakıyorum. Tabii ki geçinemiyoruz. Köyde çocuk hastalansa ilaç parası yok, hastane parası yok.

H.K.- Köyde arazin veya tarlan var mı?

- Köyde 20 dönüm arazim var, fakat ektiğim ekini kaldıramıyorum. Tarla çorak, yazın su yok. Yani 20 dönüm arazi ha var ha yok, değişmiyor.

H.K.- Köyünüz kaç hanedir ortak bir meranız var mı?

- Köyümüz 90 haneli, 500 nüfuslu bir köydür. Bundan 5 sene önce köyün sınırında köyün ortak malı olan bir mera vardı. Bu meranın değeri beş yüz bin lira idi. Bu merayı hükümet yanlısı olan komşu köyden üç zengin ağa, sattık diyerek jandarma zoru ile bize senet imzalattırdılar. Şimdi köyümüzde mera denen bir şey yoktur. Bütün bunlar bizim dertlerimizin onda biri değildir.

H.K.- HALKIN KURTULUŞU gazetesi aracılığı ile diğer köylülere diyeceğiniz bir şey var mı?

- Ben şimdiye kadar gazetenizi hiç okumamıştım. Ama işçilerin köylülerin dertlerini dile getiriyor. Bizler topraksız olduğumuz sürece Karslı ağaların kölesiyiz. Gazetemiz aracılığı ile şunu duyurmak istiyorum, ağa topraklarına el konup köylüye dağıtılmalıdır. Her başa geçen yalan söylüyor. Bizi bizden başkası kurtaramaz.

Toprak ağalarının bütün topraklarına tazminatsız olarak el konulmalı, ve topraksız ve az-topraklı köylülere dağıtılmalıdır.

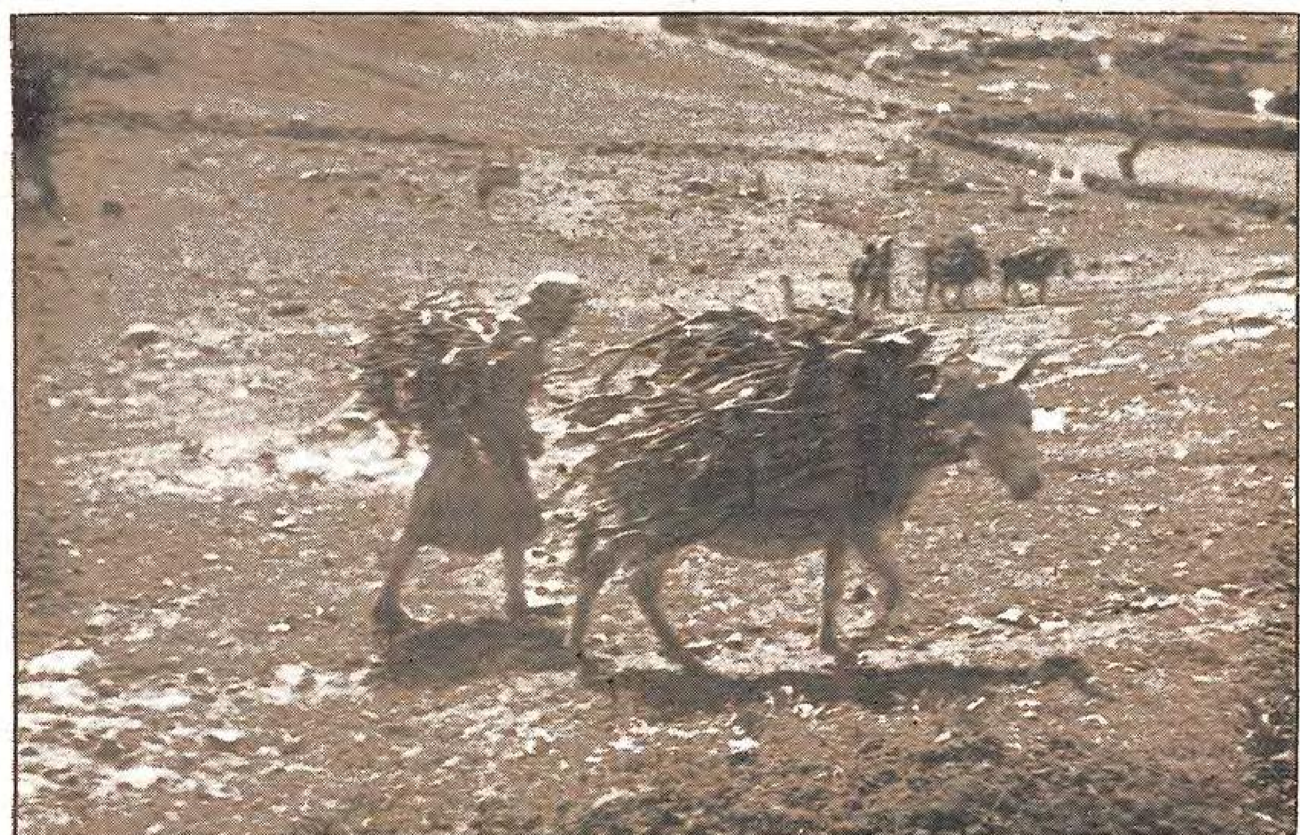
Köylülerin devlete, bankalara ve tefecilere olan bütün borçları iptal edilmelidir.

Emekçi köylülerin mülkleri üzerindeki ipotekler kaldırılmalıdır.

Köylülerin örgütlenmesinin önündeki bütün engeller kaldırılmalıdır.

Halkın Kurtuluşu Mardin-Midyat'ta köylülerle konuştu:

"Kurtuluşumuzun gerçekleşmesi için sonuna kadar mücadeleye katılmalıyız"

H.K.- Aileleriniz kaçar kişi, kimler çalışıyor?

- Buradaki aileler çoğunlukla 8-15 kişidir. Bu ailelerde en fazla 2 kişi çalışmaktadır.

H.K.- Geçiminizi neyle sağlıyorsunuz, toprağınız var mı?

- Çok az hayvanımız var. Geçimimizi sağlamak için, başka yerlere (Adana, İzmir) çalışmaya gidiyoruz. Toprağımız çok az var. Ama var olanın da işlenmesi imkansız. Çünkü taşlıdır, ve sulamak hemen hemen imkansızdır.

H.K.- Köyünüzde yol, su, elektrik, okul var mı?

- Köyümüzde yol, su, elektrik yok. İçme suyunu yazın kazdığımız çukurlardan, yağmur sularının birikmesiyle elde ederiz. Köyümüzün yakınından elektrik direkleri (Hidro) geçiyor. Biz buradan köyümüze elektrik getirilmesini istediğimiz halde, bizimle hiçbir devlet yetkilisi ilgilenmedi. Zaten biz jandarma ve tahsildarlardan başka bir devlet yetkilisini görmedik bu güne kadar.

H.K.- Köyünüzde yüksek tahsil yapan var mı?

- Köyümüze bundan 10 sene evvel bir ilkokul yapıldı. O da tüm araç ve gereçlerden yoksun. Kaderine terkedilmiş ve gelen öğretmenin kişisel gayretlerine bırakılmış bir durumda. İlkokulu bitiren çocuklarımız dışında herhangi bir okula giden çocuğumuz yok. Zaten gidebilmeleri için imkan yok ki. Gitseler bile yezidi olduğumuz için bizi hor görürler.

H.K.- Hayat pahalılığı hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Herşey çok pahalı. Bizi düşünen hiç yok. Zenginler daha da zengin olmak için ne lazımsa yapıyorlar. Şeker bile 10-12 liraya çıktı. Gaz, tuz yağ gibi ihtiyaçlar bile nerdeyse evimize girmiyecek. Zulüm ve baskıdan çektiklerimiz yetmiyormuş

De.sa.7.sü.6'da

Tosya'da tefeci-tüccarın köylüleri yıllardır köle gibi sömürmelerine artık biz köylüler son vermek istiyoruz

Tosya bilindiği gibi Türkiye'nin pirinç yatağı bölgelerinden biridir. Tosya'da pirinç üretilen toprakların tümüne yakın bölümü, şehirde yaşayan ve çeşitli entrikalarla gayrı meşru gelir sağlayan tefecilerindir. Yoksul köylünün evinin hemen yanı başında, çiftçilikle hiç alakası olmayan tefecilerin pirinç tarlaları bulunuyor.

Bu araziler, padişahlık devrinde bedel ödeyip askere gitmekten kurtulan zenginlerin hileyle yoksul köylülerden gaspettikleri topraklardır. Bunlar 15-20 yıl askerde kalıp, savaşta ölen yoksul köylü asker annelerinden birkaç dilim ekmek parası karşılığında bu toprakları almışlardır.

Tefeci-tüccarlar yoksul köylüye baskı yapmakta, onlardan gaspettikleri toprakları yine onlara yarıya vermektedirler. Bunlar yoksul köylüye eşya gözüyle bakıyor, pabuç kadar değer vermiyorlar.

Tefeci-tüccar, yoksul köylüleri köle gibi kullanabilmek kendine daha bağımlı kılmak için "tarlayı bir başka yoksul köylüye vereceği" içiminde tehditler savurmaktadır. Yoksul köylüler de bu baskı ve tehdit karşısında tefeci-tüccarın odununa, çırasına kadar herşeyini sağlar, her istediğini yaparlar. Bu durum eskiden beri doğal birşeymiş gibi sürer gelir. Tefeci-tüccar yoksul köylüler arasına "tarlayı senden alıp, öbürüne vereceğim" yollu sözlerle nifak sokmakta, bu durum kavgalara hatta cinayetlere sebep olmaktadır.

Tefeci-tüccarların, faşistlerin bütün baskı ve zorbalıkları, yoksul köylülerin uyanış ve bilinçlenmelerini engelliyememekte, aksine daha da hızlandırmaktadır. Yoksul köylülerin bilinçlenmeleleri göze çarpan bir duruma geldiğinden, faşist baskı ve terör de artmaya başladı.

KAHROLSUN TEFECİ-TÜCCARLAR!
KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN KÖYLÜLERİN
TEFECİ-TÜCCARLARA KARŞI MÜCADELESİ!

TOSYA KARABEY KÖYÜNDEN
DEVRİMCİ BİR KÖYLÜ.

DİSK'in sosyal faşist sendika ağaları ve orta yolcular elele vererek Tekstil işçilerini işverene sattılar

"İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını hayata geçirmek için sendikalarda vargücümüzle çalışalım!

Sosyal-faşist DİSK yöneticileri her yerde olduğu gibi şehrimizde de Tekstil işçilerini işverene sattı. Orta yolcu sendika şube yöneticileri de revizyonizmle uzlaşan ve onu kavrayamayan siyasetlerinden ötürü bu işte onlara yardımcı oldular. Sendika ağalarına teslim oldular, ses çıkaramayarak, suça ortak oldular. Urfa Upişaş işçilerini 150 bin lira karşılığında satan bölge temsilcisi Selahattin Uyar burada da iş başındaydı.

İşçiler üzerinde oynanan bu oyunda baş sorumlu yönetimde bulunan ortayolculardır. Bizler DİSK yöneticilerinin sosyal-emperyalizmin uşaklığını yaptıklarını, işçileri satan sendika ağası olduklarını, Türk-İş yöneticilerinden özde farklı olmadıklarını anlatırken karşı çıkıyor, DİSK yöneticilerini savunuyorlardı. Sözde atıp tutmalarına rağmen, pratikte onların yanında yer alıyorlardı.

Bu yanlış düşüncelerinden ötürü de toplu sözleşme sırasında işçilere güveneceklerine DİSK'e ve onun vereceği fona bel bağlıyorlardı. Bu nedenle de darbeci yöntemlerle işi halledeceklerini sandılar. Olumsuzlukların tümü onların yanlış orta yolcu, revizyonizmle bağlarını koparamayan siyasetlerinden kaynaklanıyor. Kitlelere güvenmeyen orta yolcular küçük burjuva özlerine uygun olarak görüşmeler sırasında maceracı bir yol izlediler. Grev kararı almadan önce işçilerle görüşme yapmadılar. Onların istek ve taleplerini sormadılar. Kapalı kapılar ardında çalışma sürdürdüler. DİSK yöneticilerinin ne mal olduğunu göz önünde bulundurmadan (aslında değerlendiremiyorlar), güçlerini hesap etmeden tepeden inme grev kararı aldılar. Ortalığı velveleye verdiler. İşçilere birşey sormadıkları gibi sözleşme maddelerini açıklamak gereğini bile duymadılar.

Oysa işçiler en ilkel şartlar altında çalışma sürdürmektedirler. Çoğu iş yerleri 10-50 kişi arasındadır. Sağlık koşulları çok elverişsizdir. İşçilerin can güvenlikleri yoktur. En ufak bir şey bahane edilerek işçiler işten atılmaktadır. Toplu Sözleşme maddelerinde bunların adı bile geçmiyor. Dar görüşlü yöneticilerimiz bunları göremiyorlar. Zaten bunun için mücadele ettikleri de yok. Herşeyi alacakları 5-10 liralık zamlarda görüyorlar. Böylece (kendi açılarından) tüm meselelerin halledileceğini sanıyorlar. Bilmiyorlar ki, işçiler sadece ekonomik mücadeleyle kurtuluşa ulaşamazlar.

Aslında bunlar maceracı özlerine uygun olarak işçileri greve götürmek için siyasi bilinç verecekleri yerde şişirme keskin keskin laflar ettiler. Bol keseden vaadlerde bulundular. 600 bin lira grev fonu olduğunu söylediler. İşçilerin her türlü ihtiyacının karşılanacağını belirttiler. Açıkçası işçilerin her türlü zorluğa katlanarak aç kalsalar bile, sınıf bilinçlerinin en iyi direnme gücü olduğunu inkar ettiler. Kitleye güvensiz olduklarından yanlış kapı çaldılar ve karşı-devrimci revizyonistlere bel bağladılar.

Revizyonizmin yedeğindeki orta yolcular Sovyetler'e, sosyal-emperyalist, DİSK yöneticileri burjuvaya satılmış sendika ağalarıdır dediğimizde kabul etmiyorlardı. HALKIN KURTULUŞU'nun doğru siyasetinin işçiler arasında hızla yayılışını engellemek için olmaz türlü yollara başvuruyorlardı. Tam sasyal-emperyalizmin, uşakları olan revizyonistlerin ağzı ile saldırarak MAO'cular diye aslında ustalara küfürler ediyorlardı.

Ama hayat doğruları gözler önüne serdi. İşçiler, DİSK yöneticilerinin kendilerini nasıl sattığını ve orta yolcuların da kandırdığını yaşayarak gördüler. Savunduğumuz HALKIN KURTULUŞU siyasetinin doğruluğuna edindikleri tecrübelerle inanmaya başladılar. Bu gün DİSK yöneticilerine orta yolcular da küfür ediyorlar. Ama bunu işçilerden uzak gizliden gizliye yapıyorlar. Kitleye niçin açıklamadıklarını sorduğumuzda ise, "işçiler bilinçsiz, DİSK'i kötülersek iyi olmaz" diyorlar. Kitlelere güvensizliklerini burada da gösteriyorlar. Her şeyi bir avuç kişinin bileceğini, kitlenin ise "sürü" olduğunu düşünmeleri onları aslında bu yola itiyor. Bu da küçük burjuva maceracı siyasetlerinin bir ürünüdür. Keskin keskin devrimci laflar etmelerine rağmen devrimin kitlelerin eseri olduğunu zavallılar unutuyorlar.

Oysa devrimcilerin gizleyecekleri bir görüşleri yoktur. DİSK ağalarını işçilere anlatmadan onları başımızdan nasıl def edeceğiz? Bunun tek çıkar yolu, ne mal olduklarını, işçileri nasıl sattıklarını açık açık anlatmaktır. Yoksa sendikanın başına çöreklenmiş, sınıf sendikacı laflar ederek, kendi çıkarın uğruna pislikleri örtbas etmek değildir. Bunun adı sınıf sendikacılığı değil, sendika ağalığıdır. Onların pisliklerine ses çıkarmamak, işçilere açıklamamak onlarla birlik olmak demektir.

Olaylardan bir türlü ders çıkaramayan maceracılar siyasetsizliği kendilerine ilke edindiler. Tekke çıkartılmaz korumak için bunu zorunludurlar. Çünkü siyasetsizliklerini gizlemek için başka çareleri yoktur. Tartışabilecek bir siyasetlerinin olmaması da kendilerini buna itmektedir.

Bu nedenle sendika içersindeki ilan tahtasında şu yazıyı okuyoruz; "Seminerler dışında siyasi tartışmalar yok". Bu bile işçilere ve kendi görüşlerine olan güvensizliklerini sergilemeye yeterlidir. Zaten kitle tabanından kopuk bir sendikadan ne beklenebilir. Eğer işçiler kendi aralarında tartışırlarsa, belki doğruları kavrarlar da saltanatlarına son verirler korkusu, bunları geri adımlar atmaya zorluyor, gittikçe revizyonizmin kucağına itiyor. Tartışma olursa, seminerlerde işçilere empoze etmeye çalıştıkları yanlış düşünceler etkisiz kalacaktır. Bu da onları burjuva yöntemlere sarılmaya mecbur ediyor.

Maceracılar bu kadar keskin görünmelerine rağmen sonuçta çok kof olduklarını gizleyemediler. Binlerce önce sendikanın greve gideceğini yaygarasını yaptılar. Gazetelere demeçler verdiler. İşçiler her saat başı grev için boşuna haber bekleyip durdular. Ama onlar bir saat bile işi durdurma cesaretini gösteremediler. İşçileri büyük bir hayal kırıklığına uğrattılar. Sendika taleplerini işverene kabul ettireceğine, işverenin istekleri kabul edildi. Faşist Tekstil Sendikası'ndan daha da kötü şartları kabul ederek toplu sözleşmeyi imzaladılar.

Şimdi de suçu DİSK'ten gelenlerin üzerine atarak kurtulmaya çalışıyorlar.

Şube yöneticilerine soruyoruz:

Genel Merkezden gelen yöneticiler işçileri satarken, sizler yönetici olarak neredeydiniz? Niçin işçileri toplayarak durumu onlara açıklamadınız? Bütün bunlar yetkinizin dışında ise sizin sendikanın başında ne işiniz var?

Bütün bunlar sizin DİSK yöneticileriyle uzlaştığınızı göstermez mi?

Sizler bunlara cevap veremezsiniz. Ama biz işçiler bunlara cevap verebiliyoruz artık. Bu uygulamalarınızın orta yolcu maceracı siyasetinizden kaynaklandığını, revizyonizme lafta karşı çıkarken uygulamalarda onlarla uzlaştığınızı daha iyi kavrıyoruz. "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını sendikamızda da hayata geçirmek için var gücümüzle çalışacağız.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE,
NE AMERİKA, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE,
KAHROLSUN FAŞİZM,
SOSYAL-FAŞİZM.

ANTEP'TEN
BİR GRUP
DEVRİMCİ TEKSTİL İŞÇİSİ

Vilma ev aletleri sanayiinde İşçiler her an zehirlenme tehlikesiyle karşı karşıyadır

Biz Vilma el aletleri sanayii işçileriyiz. Tarak ve tornavida üretiriz.

Tarak ve tornavida üretimi dışardan kolay bir iş gibi görülür. Aslında öyle değildir. Hergün bir arkadaş depodan 1,5 ton mal indirir. Bu mal fırında tavlanır ve kurutulur. Sonra makinalara verilir. Bu hergün tekrarlanır.

Biz 50 kişi çalışmaktayız. Günde 9,5 saat çalışırız, cumartesi günleri saat 13'e kadar çalışmaya mecburuz. Saat 15'e kadar mesai vardır. Arkadaşlara zorla mesai yaptırılır. Her hafta bir işçi işverene 4,5 saat ücretsiz çalışır. Ücretler 8 saat üzerinden ödenir 4,5 saatlik çalışma ücrete tabi değildir. Haftada işverene 225 saat fazla çalıştığımız halde, bu çalışmanın ücretini alamamaktayız.

İki vardiya halinde çalışmaktayız. Gece vardiyası saat 6,30 da iş başı yapar. Sabahın 8'ine kadar. Ödenen ücret ise 75 liralık bir farktır. Yani 12.30 saatlık çalışmayla haftada 400 lira alabiliyoruz.

Haftada bir gün etli yemek verilir. Arasıra da yemeklerin içinde küçük bir et parçasına rastlayabiliriz. Ona da et denebilirse tabi. Bunun yanında makinalara mal veren işçi arkadaşa yoğurt verilmez. Hammaddenin ısıtıldıktan sonra zehirli bir kokusu vardır. Bu arkadaş hergün zehirlenme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Sadece bu arkadaş değil, bütün arkadaşlar için durum böyledir. Yoğurt verilmiyor çünkü biz 50 kişiyiz, 5 liradan hesaplarsak 250 lira hergün işverenin cebine inmeyecek.

Fabrika işverenin uşaklarıyla doludur. En küçük bir olay bu uşaklar tarafından idareye bildirilir. Sendika olmadığı için işimizden atılırız. Hem de tazminat ödenmeden. S.S.K'da verilen izinler yeni işçi arkadaşlar için ücrete tabi değil. Bu ücretlerin işveren tarafından ödenmesi gerekirken ödenmez. Viziteye çıkmada bir çok zorluk gösterirler. Ancak idareye karşı sert davranırsan gidebilirsin.

Sözde pazartesi günleri doktor geliyormuş. Muayene ediyor ama elinde hiçbir alet yok. Bir-iki ilâç yazıyor. İster iyileş, istersen iyileşme, doktor muayene etmiştir. S. S Kurumuna işçi gitse belki istirahat alacaktır. Ayrıca 2 gün S.S.K dan istirahate çıkan bir arkadaşımız fab

De.sa.7.sü.5'de

İskenderun Demir Çelik işçileri faşist baskıları protesto yürüyüşü düzenlediler

Faşist saldırganlara karşı koydukları için faşist Çelik-İş Sendikası ve İ.D.Ç yönetiminin elbirliğiyle 5 devrimci işçi işten atıldı

İskenderun Demir Çelik Fabrikasına baskına gelen faşist beslemelerin saldırısına karşı direnen ve onlara gerekli dersi veren 5 devrimci işçi faşist Çelik-İş sendikası ve İ.D.Ç yönetiminin işbirliğiyle işten atıldı.

Bunun üzerine işten atılan 5 devrimci işçi, baskıları, işten atmaları, kıyımları protesto etmek amacıyla bir miting ve yürüyüş düzenlemek üzere sendikaları olan Maden-İş'e başvurdular. Ama Maden-İş'in sosyal faşist yöneticilerinden " Bizim bildiri yayınlama dağıtma, miting ve yürüyüş düzenleme yetkimiz yok. Ancak Merkez izin verirse yaparız, Genel Merkez de izin vermez" cevabını aldılar.

5 devrimci işçi aynı zamanda TÜTED'in de üye - siydiler. Aynı öneriyi TÜDED yöneticilerine götüren işçiler onlardan da olumsuz cevap aldılar. Yöneticiler "Bizim miting ve yürüyüş yapmaya gücümüz yok" dediler.

Bunun üzerine 5 devrimci işçi Tertip Komitesini kendileri oluşturarak, İskenderun liselerinde faşist kıyıma uğramış olan öğrencilerle birlikte, işçi-gençlik omuz omuza faşist baskıları, faşist Çelik-İş'i ve işverenleri, sosyal faşistleri, sendika ağalarını protesto amacıyla bir miting ve yürüyüş düzenlediler.

Mitinge revizyonistler ve orta yolcular katılmadı. Maden-İş'in sosyal faşistleri de işçilere mitinge katılmamaları için talimatlar vererek mitingi engellemek için ellerinden geleni yaptılar. Onlar bu tavırlarıyla devrime, devrimcilere karşı olmakta faşistleri bile geride bıraktıklarını gösterdiler.

Revizyonistlerin, orta yolcuların tüm engellemelerine rağmen İ.D.Ç'den binlerce işçi, devrimci, yurtsever saflarda yerini aldı.

Bu mitingle İDÇ'de yıllardır süren faşist baskı ve kıyımlara karşı ilk kez aktif bir eylem konmuş oldu. Maden-İş yöneticilerinin sosyal faşist, karşı devrimci yüzleri geniş işçi kitlesince daha da açık olarak görüldü. İşçi-öğrenci ortak eylemi işçi ve öğrenci gençliğin faşizme, sosyal-faşizme, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelede daha da yakınlaşmasını, dayanışmasını sağladı.

Miting boyunca "İşçiler Sendika Yönetimine" "İşten Atılanlar Geri Alınsın", "İşçi ve Öğrenci Kıyımına Son", "Kahrolsun Faşist ve Sosyal Faşist Sendika Ağaları" gibi faşizmi, sosyal-faşizmi, emperyalizmi, sosyal emperyalizmi lanetleyen sloganlar atıldı.

27 Mart'ta Sosyal-iş Sendikası Ankara Şubesi Genel Kurulu yapıldı

Hatalarımızı aşarak gelişecek, revizyonizmi alt edeceğiz

SSK işçilerinin memur olmamak için yaptıkları direnişten dolayı, Sosyal-İş Sendikası Ankara Şubesi, SSK işçilerinin memur olmamak için yaptıkları direnişten dolayı, 1976 yılının başında Genel Merkezin (eylemden sendikanın zarar gördüğü gerekçesiyle) yönetim kurulunu toplamasıyla fesh edilmişti. Bir yıla yakın süreden sonra 22 Şubat'ta Şube Kurucu Yönetim Kurulu ataması yapıldı.

Bu atamada Sosyal-İş üyelerinin görüşleri alınmamıştır. Ayrıca Kurucu Kurulda bulunan iki kişi Sosyal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu yerlerde çalışan sendika üyesi değildir. Ama atanmaları için yeterli bir neden vardır (!) Sendika Genel Merkez yöneticilerinin üçünün kurucu olduğu revizyonist TİP'in üyesidirler. Kurucu Yönetim Kurulu'nun diğer bir üyesi de TİP üyesi Sosyal-İş'li işçidir. Bu beş kişinin dışında kalan üç üye; biri eski Şube Başkanı, ikisi de Osmanlı Bankası'ndan bir işçi ve TBTAK'dan bir işçiydi.

Ankara'da ODTÜ'de çalışanların dışında 1200 civarında Sosyal-İş üyesi vardır. Kurucu Kurulun 7 kişisinin de tümüyle üyelerin içinden seçilmesi gerekirdi. Ama bu yapılmadı. Böylesine tabanına güvensiz bir yönetimin çalışma raporunda belirtmiş olduğu "tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini gerçekleştirmekle yükümlü kılınmıştık" sözüne kim inanır artık. Kurucu Kurulda üç TİP'linin dışında görev alanlar orada sadece ismen bulunuyorlardı. Yönetim Kurulunda kararlar bu TİP üyeleri tarafından alınıyor, diğer üyeler geldiğinde toplantı bitmiş oluyordu. Kurucu Kurul Sekreteri (Osmanlı Bankası'ndan) ile eski Şube Başkanı, Genel Kurulda iki ayrı muhalefetin içinde yer aldılar. Kurucu Yönetim Kurulu'nda yapılan işleri açıklayabilir, direnebilirlerdi. Ama sustular. Demek ki, geçici de olsa kaptıkları koltuklardan olmamak için gevşek ve sorumsuzca davrandılar. Merkezin listesinde yer alamayacakları kesinleşince diğer muhalefetlere kaydılar.

Şube Kurucu Yönetim Kurulu çalıştığı üç ay zarfında bir kez temsilciler toplantısı yaptı. Toplantı işçi temsilcilerinin söyleyecekleri kalıp kalmadığı sorulmadan bitirildi. Oysa gelen temsilciler eleştirilerini ve söyleyeceklerini bitirmemişlerdi. Başka bir toplantıda iletilir diye düşünen temsilciler de dağıldı. "Bir başka toplantıda görüşmek üzere toplantıyı bitiriyorum" diye kapanmıştı toplantı çünkü.

Osmanlı Bankası Toplu Sözleşmesinin imzalanmasından beri üç ay geçmesine rağmen uygulatma çalışmalarına girişilmediği halde seçimlerin yaklaşması nedeniyle Osmanlı Bankası işçilerinin artan huzursuzluğunu pasifize etmek amacıyla göstermelik bir toplantı yapıldı. Bir kısım Osmanlı Bankası temsilcisinin haberi bile olmadı. Osmanlı Bankası iş yerlerine hiç uğramayan yöneticiler bu toplantıda seçim yatırımı da yapmış oldular. Bunda kısmen başarılı oldular da.

SİSAG işverinde Toplu Sözleşme imzalandıktan sonra temsilci seçimi yapıldı. Seçimlerden sonra bir kişi temsilcilikten istifa etti. Bunun yerine yedeği getirildi. Yeni temsilci tesadüf (!) olarak sendika yöneticilerinin görüşünden olan biri. Ve aynı kişi aynı gün akşam yapılan temsilciler toplantısında (temsilciliği olağanüstü yapılan yürütme kurulu toplantısında onaylanarak) yer aldı. Bu temsilci SİSAG grevinde sendikanın doğru (!) siyasetini de överek göklere çıkardı. Gerçekten imzalanan toplu sözleşme zafer miydi? İşçilerin 6 ay sonra işveren tarafından disiplin kurulu kararı olmaksızın çıkartılabileceği maddesi bulunan bir sözleşme nasıl zafer olarak nitelendi.

Temsilcilik seçiminden sonra, SİSAG'da 72 sendikalıdan 64'ü imza toplayarak temsilciliğin yenilenmesini istediler. Bunun üzerine Sendika Başkanı tüm işçileri azarlayarak gerekçesi yazılmadığı için "yeniden dilekçe yazıp imzalayın" diyerek toplantıdan çıktı. Gerçekte gerekçeyi bilmiyormuş gibi. İşçiler seçmedikleri bir kimseyi temsilci olarak istemedi. Toplantıda devrimci arkadaşlar tecrübesiz olduklarından, demagojilerin karşısında suskun kalmışlardır. Sendika yöneticileri de öneriyi geri alınmış saydılar.

Yine Yönetim Kurulu (kurucu kurul), Orman Mühendisleri Odası'nın faşistler tarafından işgal edilmesiyle, Şube yöneticilerine giden OMO işçilerini faşistlerin işgalindeki iş yerine gönderdiler. İki işçi gitti de. Bunun üzerine devrimciler bir toplantı yaparak sendika tarafından bu iki işçinin yasal yönetimin geçici olarak çalıştığı TMMOB işyerine çağrılması ve gelmedikleri taktirde, sendika onur kuruluna verilmesi önerildi. Tüm öneriler red edildi ve iki işçinin faşistlerle çalışmasına yöneticiler önayak oldu. Bu uygulamaların tümünü sendika yöneticileri her fırsatta sözünü ettikleri 'sosyalist' ahlâk ve 'sosyalist' sorumluluk adı altında yaptılar. Ve partilerinin son kalesi olan sendikamız Sosyal-iş'deki koltuklarını kaybetmemek için her türlü oyuna başvurdular.

Böyle bir Yönetim Kurulunun seçimleri garanti edebilmesi için, Demokratiklik ve Sosyalist ahlak (!) adına, delege seçim sandıklarını iyi dağıtması gerekiyordu. Ve yaptılar da. Revizyonist Sendika yöneticileri devrimcilerin kazanmaması için iş yerlerini ustalıklı bir şekilde birleştirdiler.

İki çizgi arasında mücadelede, orta yolcular, revizyonistlerle bir çok yerde uzlaştılar. Yine bu arkadaşlar delege seçimlerinde, devrimcilerin kazanmaması için, bezirganca bir ticaret yaptılar. Bu arkadaşlar da devrimcilerin kazanmaması için, son anlarda aday çıkararak engellediler. Tüm bu olayları devrimcilik adına yapıyorlardı. Sisag grevinde revizyonistlerle birlikte olduklarını eleştiren devrimcilerin bu değerlendirmesini hazmedemedikleri için yapıyorlardı. Devrimciler bunu defalarca yüzlerine vurdular.

Genel Kurul'da üç tane liste çıktı:

"DİSK'te Birlik" adıyla sosyal-faşistler, Merkez Grubu listesiyle TİP revizyonistleri ve "Devrimci Birlik" adıyla orta yolcular çıktılar. Devrimciler liste çıkaramadılar. Divan Başkanlığı seçiminde, Merkeze karşı muhalefet eden iki grup ortak aday seçtirdiler. Bu ortak hareket ile birlikte iki grupta yaklaşımlar başladı. Ama bu yaklaşımlar bazı yurtsever ve demokrat delegelerin desteklerini çekeceklerini söylemeleri üzerine sonuçsuz kaldı.

"Devrimci Birlik" grubu ise, görüşleri berrak olmadığından yelpaze gibi kah o yana kah bu yana dalgalanıp durdular. Revizyonizme karşı olduklarını söyleyen bu baylar; revizyonist sendika ağalarına karşı hiç bir tavır almayıp, siyasi ve ideolojik olarak da revizyonistlerin gerisinde kaldılar.

Sosyal-faşistlerin, TİP revizyonistlerine karşı yürüttükleri muhalefet sadece bir koltuk kavgası idi. En açık örneği de SSK olayının karşılıklı eleştirisi oldu. SSK'lı işçileri satan DİSK ve Sosyal İş yöneticileri, kendilerini haklı çıkarmak için, karşılıklı yalanlar söylediler. Daha da ileri giderek, Genel Başkan; "TBTAK ilk kez böyle bir örgütlenmeyi görüyor" demeye vardırdı. Oysa TBTAK geçmiş yıllarda grev yapmış bir işyeri, bu kadar da olur mu?

Kazanacaklarını anlayan Merkezcilerin başkanı şöyle diyordu; "Tüm eleştiriler burada kalmıştır. Herhangi bir grubu hedef almadan dostça birlikte çalışmaya devam edeceğiz"

Ve merkez grubu seçimi kazandı. Devrimciler de oylarını orta yolculara verdiler.

Tüm bunlara rağmen, yanlış siyasetlerin peşinde de olsa, altmış muhalif delege vardı. Bu oran yarıdan fazlaydı. Devrimciler güçsüzlerdi. Ama bu mücadeleyi hayatın her alanında olduğu gibi güçlendirecekler ve sürdüreceklerdir.

Hatalarımız:

1. Programlı bir çalışma izlemedik.

2. Sendikalar konusunda siyasetimiz açık olmasına rağmen, bu konuda çalışma yapıp kitle bağlarımızı geliştiremedik.

3. İttifaklar mesele-

De.sa.7.sü.9'da

Sosyal-İş Sendikasının revizyonist yöneticileri Ankara Şubesini, SSK işçilerinin memur olmamak için yaptıkları direnişi destekledi diye feshetmişlerdi.

işçi köylü mektupları

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI

Bizler Samsun Tekel Tütün Fabrikası'nda çalışan işçileriz. Fabrikada 1650 işçi çalışmaktadır. İşyerinde yetkili sendika Türk-İş'e bağlı en büyük sendika olan Tek Gıda-İş'tir. Bu sendika işçilerin sorunlarıyla ilgilenmemekte, bizleri her konuda yüzüstü bırakmaktadır.

İşveren, işçileri "koruma esasına" göre sadece mesai bitimindeki çıkışlarda araması gerekirken bunun haricinde işyeri içerisinde işçileri "hırsız" gibi görmekte ve ikinci kez aramaktadır. Oysa Fabrika'daki memur ve amirler aranmamakta ve dışarıya istedikleri gibi çıkabilmektedirler.

İş ve can güvenliğimiz yoktur. Son haftalarda üç emekçinin parmağı kesilmiş, bir emekçinin ise gözü önemli şekilde yaralanmıştır. Ayrıca, işçilerin uğradıkları iş kazaları için özel ambulans olması gerekirken, işçiler kendi paralarıyla vasıta tutup, hastaneye gitmektedirler. Bunun nedeni üretimi sürekli yüksek düzeyde tutabilmek için işçiyi ve makinaları aşırı derecede zorlamak, işçi sağlığı ve güvenliği ile oynamaktır.

Son olarak 1.6.976 tarihli Toplu Sözleşme ile işçiler arasında ayrılık meydana getirilmiştir.

Toplu Sözleşmenin 33. maddesine göre; "iki vardiye usulüne göre çalışan işyerlerinde ikinci vardiyede çalışan işçilerin ücreti üç vardiye halinde çalışılan işyerlerinde bu vardiyede çalışma süresinin yarısından fazlası gece devresine rastlayan vardiye işçilerinin % 50 zammı olarak ödenir. İş saatleri, üç posta halinde çalışıldığı taktirde, bir vardiye işçilerinin gece çalışması yapacakları şekilde düzenlenir.

Bu Toplu iş sözleşmesinin imzalandığı tarihte vardiye esasına göre çalışan işyerlerinde çalışmakta olan eski işçilerden, halen çalışanlarla sözleşmenin imzalanmasından sonra vardiye düzenine geçecek olanlara vardiye düzenine geçmeleri nedeniyle aylık ücretlerinde meydana gelecek azalmayı karşılamak amacıyla ikinci vardiyede fiilen çalıştıkları her saat için saat ücretlerinin % 55 tutarında bir tazminat 1.6.1976 tarihinde başlayarak ödenir, bu tazminat sözleşmenin yürürlüğe girdiği tarihte çalışmakta bulunan gece bekçileri, itfaiyeciler ile sözleşmenin yürürlüğe girmesinden sonra işe alınacak işçiler hakkında uygulanmaz ve ücrete dayalı sosyal yardımların hesabında nazarı itibare alınmaz..."

Aynı maddeden yararlanamayan gece bekçileri ve itfaiyeciler Danıştaya başvurarak hakları olan % 55 zammı aldılar.

Sözleşme esnasında bizim bu sorunumuzun müzakeresi sürdürüldü işe de % 55 tazminatı alamayanların durumu ayrıca görüşülecek ek bir protokolle neticelendirilmesi beklenirken, (Sorunumuzu sıra geldiğinde sendikacılar İzmir'de acilen işleri çıktığını ileri sürerek sözleşmeyi terk ettiler. Soruyoruz işçiyi temsil eden sendikacıların işçilerin sorunlarından daha acil ne gibi işleri olabilir?) Sendika ve işverenin karşılıklı menfaatleri uğruna bizleri avuttular.

İşçiyi temsil eden(!) sendika ağalarına soruyoruz; Bu adaletsizlikleri daha nereye kadar sürdüreceklerdir?

EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET UYGULANSIN!
EMEKÇİLERE İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ, KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!

SAMSUN TEKEL TÜTÜN FABRİKASI'NDAN EMEKÇİLER

"Kürt ulusuna yaşama hakkı tanımayan faşist hakim sınıflardan hesap soracağız"

Bizler Şemdinli'de yaşayan yoksul kürt halkıyız. Yıllardan beri süregelen baskılar gün geçtikçe artmaktadır. Yerli feodaller (Ağa Söz) ve faşist ve sosyal-faşist yöneticilerinin işbirliğiyle, jandarma aracılığıyla yapılan katliamlar hız kazanmıştır. 1973 yılından bu yana Şemdinli ilçesinde ve sınır boylarında yaşayan Kürt kardeşlerimizden öldürülenlerin sayısı 37'yi bulmuştur. İlçemizdeki bütün yönetim jandarmanın elindedir. Bugüne kadar Kaymakamlık görevini yüzbaşı, sivil doktorluk görevini de taburdaki askeri doktor yürütmektedir.

Kaymakamlık görevini yapan faşist yüzbaşı, halkımıza akla gelmeyen işkenceler uygulamaktadır. Gerici ve parababası olan Belediye başkanı da Talancı, vurguncu politikayı izleyen biridir. Kendisi aynı zamanda tüccardır. Yoksul halkımıza borç eşya vererek, yün, koyun vs. gibi şeyleri ucuza alıp tekrar bunları jandarma taburuyla anlaşarak satar. Müteahhitlik yapar. Belediye Başkanı halkımızın sırtından vurduğu milyonlarla İstanbul'da Apartman ve Mağaza almıştır. Yılın 6 ayında her tarafı faşistlerle beraber allak bullak eden ve halkımızı sömüren Reis, kış aylarında İstanbul'da ticaret yapar. Okul çağına gelmiş bulunan gençlerimiz sadece ortaokulu bitirebilmekte, maddi olanaksızlıklar yüzünden yüksek tahsillerini yapamamaktadırlar.

Halkımız orman bölgesinde yaşadığı halde, ormandaki odunlardan faydalanamıyor. Devlet tarafından odunlar kesiliyor ve depo edilerek halka siteri 190 liraya satılıyor. Halkımız yoksul olduğundan, odunu parayla alamadığı gibi, çeşitli güçlüklerle karşılaşıyor. Yoksul Kürt halkımızın geçim kaynağı olan tütünden halkımız faydalanamamakta tütün devlet tarafından çok düşük bir fiatla alınmaktadır. Sınır boylarındaki köylülerin geçim kaynağını teşkil eden koyunculuktur. Jandarma sürüleri sınır boylarında yakalayıp gümrüğe teslim etmekte, koyunlar gümrük tarafından, satılmaktadır.

Bütün bu sömürü düzenini sürdüren ve Kürk halkımızı insanca yaşama hakkından yoksun bırakan, büyük toprak ağalarının ve burjuvaların Kürt ulusu üzerindeki katliamlarının hesabını halkımız soracaktır.

KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET!
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL-FAŞİZM!
DOĞUDA MİLLİ ZULME SON!

ŞEMDİNLİ'DEN
BİR GRUP DEVRİMCİ

Elbistan'da Kızıldere direnişi anıldı
"On'ların kararlılığını örnek alacağız"

Faşist diktatörlük tarafından Kızıldere'de şehit edilen on devrimci arkadaşımızı anma toplantısı geniş öğrenci kesiminin, halktan devrimci ve yurtseverin katılmasıyla 30 Mart günü Elbistan'da Elbistan Halkı Turist severler Derneği'nde yapıldı. ON'ları anma toplantısı için geniş bir çalışma yapılmadığı halde halkımızın ilgisi büyük oldu.

Toplantıya konuşmacı olarak katılan proleter devrimci arkadaşlar konuşmalarında genel olarak 71 direnişinin, özel olarak da Kızıldere direnişinin yiğitlik, devrimci fedakarlık, kararlılık örneği olduğunu, halka bağlılığı, yoldaşlara güveni, devrime inancı sembolize ettiğini, emperyalizme, faşizme, revizyonizme, teslimiyete, yılgınlığa karşı uzlaşmaz olduğunu belirttiler. 71 direnişinin tüm doğru yanlarını yücelttiler, yanlış yanlarını proleter devrimci sorumlulukla mahkum ettiler. Yanlışların yerine getirilen doğru ilkeleri açıkladılar.

Orta yolcuların geçmişe sahtekarca, sahip çıkar görünerek onu sömürdüklerini, onların özünde sağ pasifist bir çizgi izlediklerini gösterdiler. Döneklerin 71 direnişine dil uzatmalarını teşhir ettiler. Sosyal-faşist örgütlerin T"K"P'nin, TSİP'in bu döneklere nasıl kucak açtığını örnekleriyle sergilediler. 71 direnişini eleştirmek konusunda Aydınlık'ın bakış tarzının da diğerlerinden farklı olmadığını anlattılar.

Konuşmacı arkadaşlar 71 direnişinin eleştirisini 50 yıllık revizyonist geçmişin eleştirisinin üzerine oturttular.

Proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin inşasının acil görev olduğu, birliğe giden yolun ideolojik mücadeleden geçeceğini belirttiler. Halkın Sesi ve Aydınlık'ın sınıf işbirlikçisi sağ oportünist siyasetiyle bu birliği engellediği, buna bağlı olarak birlik konusunda diğer proleter devrimcilerin henüz aşamadıkları bir çok zaafları olduğu anlatıldı.

On ihtilalci arkadaşın ölüm yıldönümünde Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi Elbistan'da da, anma toplantısının sonuna doğru polisler otomatik silahlarla derneğin etrafını çevirdiler. Toplantıya kalabalık bir kitlenin katıldığını görünce derneğe girdiler, yönetim kurulundan 3 kişiyi karakola götürdüler. Üç arkadaşa karakolda iki gün işkence yapıldı. Bu işkencenin başında MİT ajanı Emniyet Amiri ve Kaymakam vardı. 3 arkadaştan biri serbest bırakıldı, diğerleri cezaevine götürüldü.

Ertesi gün derneğin kapandığını, yönetim kurulunun tutuklandığını, tutuklulara işkence yapıldığını duyan halk evlatlarını yanlız bırakmadı. 200 kişilik bir halk topluluğu cezaevine gittiler. Amir tomsonlarla engellemek istedi, etrafa emirler yağdırdı. Fakat kitlenin gücü karşısında faşistler geri adım atmak zorunda kaldılar.

Tüm zaaflarına rağmen anma toplantısı, geçmiş hataları kavramamız, proleter devrimcilerin birliği için daha da aktif olarak çalışmamız, ihtilalci on arkadaşın halka bağlılığını, devrime olan inançlarını, sarsılmaz kararlılıklarını örnek almamız, kitlelerle bağ kurmamız açısından çok öğretici oldu.

HALKIN KURTULUŞU,
HALKIN BİRLİĞİ VE
HALKIN YOLU'NDAN
ELBİSTANLI DEVRİMCİLER

Ağalar, beyler, faşist generaller yüreğiniz titresin!
Pazarcık köylerinde yoksul köylüler 30 Mart silahlı direnişini andılar

28 Mart'ta Pazarcık'ın yoksul köylüleri, gençleriyle, kadınlarıyla, ihtiyarlarıyla bazı köylerde toplantılar düzenleyip 30 Mart silahlı direnişini andılar.

Yoksul köylülerden biri "Canlarıyla devrimin kızıl yolunu aydınlatarak yolumuza ışık yakan Kızıldere ihtilalcileri ve diğer halkımızın kurtuluşu, ülkemizin bağımsızlığı için canlarını esirgemeyen ve bu uğurda toprağa tek tek tohum gibi düşen devrimciler için iki dakikalık saygı duruşuna çağırıyorum" dedi. Düşmanın beyaz terörü, devrimin kızıl öfkesiyle lanetlendi.

Saygı duruşunun hemen ardından kalabalık, marşlar söylenmeye, sloganlar atmaya başladı. Daha sonra bir başka yoksul köylü uzun bir konuşma yaparak 71 direnişi ve özel olarak Kızıldere direnişini ile ilgili düşüncelerini anlattı. Kızıldere direnişinin bize, geniş kitleleri devrim yolunda örgütleyip seferber etmeden, kendini devrime adamış bir kaç kişinin düşmana boyun eğmez mücadelesiyle zafere ulaşılamayacağını öğrettiğini söyledi. Proletarya partisinin inşası için azimle çalışmamızı gerektiğini belirtti. Halka önderlik eden proletarya partisi, partinin komuta ettiği silahlı halk ordusu ve yine partinin önderliğinde bir halk cephesi yaratmadan devrimin zafere ulaşamayacağını söyledi.

Daha sonra okumayı yazmayı devrimci mücadele içinde öğrenmiş, proleter devrimci bir köylü kadını hamile haliyle ayağa kalkıp devrimde kadınların rolünü anlattı. Kadınların kurtuluşunun ancak devrimle gerçekleşeceğini belirtti. Bir ozanın devrim türküleri söylemesinden sonra toplantı devrim andı içilerek sona erdi.

Kızıldere köyü üzerindeki jandarma baskısına son!

Bizler Kızıldere köylüleri olarak köyümüz üzerinde giderek arttırılan jandarma baskısını nefretle karşılıyoruz ve 30 Mart 1972 de Kızıldere'de, aynı dönemde Nurhak'larda, idam sehpalarında, köyde, şehirde öldürülen devrimcilerin hesabını hakim sınıflardan sormaya and içiyoruz.

Köyümüze sık sık gelen jandarma uzman çavuşu Mahmut Çoban 30 Mart'ın yaklaştığı günlerde Mahir Çayan'ların arkadaşlarının köyümüze gelerek yakaçaklarını, köyü ateşe vereceklerini söyleyerek köyde bir dedikodu yaymaya çalıştı. Biz de bütün bunların dedikodu olduğunu, halk düşmanları tarafından yayıldığını, devrimcilerin hiçbir şekilde halka zarar vermeyeceğini anlattık.

Faşistler Devrimci Gençlik yazı İşleri Müdürü Taner Akçam'ı aramak bahanesiyle köyün altını üstüne getirmişlerdir. 29 Mart akşamı köyün etrafı 150-200 jandarma tarafından çevrilmiştir. Köye giren ve çıkanların kimlikleri kontrol edilmiş, aranmış ve sorular sorulmuştur.

30 Mart 1977'de köyümüzde düzenlenecek anma töreninden korkan faşistler kendilerine uşaklık yaptırdıkları jandarmaları köyün etrafında bekletmişlerdir.

Jandarma baskısı Kızıldere Köylülerinin gelişen mücadelelerini durduramıyacaktır.

JANDARMA BASKISINA SON!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

KIZILDERELİ DEVRİMCİ
KÖYLÜLER

"Ağa köyümüzün topraklarını gaspetti"

Köyümüz İzmir ilinin, merkez ilçesinin D.Dere bucağına bağlı yaklaşık 130 hanelik 700 nüfusu olan bir yerleşim merkezidir. Ağalığın, baskının, zulmün hüküm sürdüğü Batı Anadolu'nun bir köyüdür. Köyümüzün batı tarafında geniş bir ova vardır. Bu ova 1951'lerde parsellenerek köylüye dağıtılmış, şimdi ise bir kaç şahıs tarafından tapulanıp satılığa çıkarılmıştır. Doğusunda ise bir çiftlik vardır. Çiftliğin ağası binlerce dönüm devlet ormanına sahip çıkmıştır. Köylünün hayvanlarını burada otlatmamaktadır.

Geçenlerde ağanın oğlu, başçavuşu özel arabasıyla getirterek ormanda köyün otlak sığırlarını otlatan sığır çobanını dövdürdü. Oysa orman hazine malıdır. Ağa kendi tapulu arazisinden başka hazineye ait olan 500 dönüm toprağı işliyor. Halbuki köyde 50'yi aşkın bir karış toprağı olmayan köylü var. Bunlara 5,10 dönüm toprağı olanlar da eklenirse 100 hanevi geçer.

D.Dere bucağının müdürü Ege ekici tütün piyasasının açıldığı gün yaptığı konuşmada dairesinin her zaman halka açık olduğunu söylerken devlet ormanını ağaya peşkeş çektiğini unuttu. Bu ormanlardan bir eşek yükü odun çeksek ağanın silahlı adamları tarafından tehdit ediliriz. Ama gün gelecek bütün zalimlerin zulmünü yok edeceğiz.

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

KARAKAYA KÖYÜ'NDEN
BİR KÖYLÜ

Altıyüzevler devrimcileri:
"Mahallemizde bir halk derneği açtık"

Bizler Bandırma ilçesinin 3 kilometre dışındaki Altıyüzevler mahallesi devrimcileriyiz. Mahallemiz bir işçi mahallesidir. Seçimden seçime yolu yapılan, suyu akan, sözde "sosyal konut" denen az odalı, daracık evlerden oluşan bir mahalledir.

Mahallemizde büyük bir devrimci potansiyel vardır. Biz bu potansiyeli değerlendirerek Bandırma'daki Demokratik Halk Derneği'nden (HALK-DER) devrimci arkadaşlarımızın da yardımıyla "Altıyüzevler Yurtsever Gençlik Derneği"ni (AYGD) oluşturduk.

Derneğin açıldığı günün akşamı, azgın faşistlerden Saffet Özcan'ın dü

De.sa.7.sü.7'de

HALKIN KURTULUŞU
Okuyucularına sesleniyor

Sınıf mücadelesi yükseliyor. Emekçiler, kendilerini ezen ve sömürenlere karşı, emperyalizme, sosyal emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı gittikçe güçlenen mücadelelerin içindedir.

Seçim ortamı da bu temel üzerine oturmuştur. Seçim ortamı, her kasabada, her köyde, her şehirde sınıf mücadelesinin daha da yükselmesine yolaçacaktır.

Bu şartlarda gazetemizin sınıf mücadelesinde mümkün olduğu kadar tam bilgilerle donanmasının hayati bir önem taşıdığına inanıyoruz.

Bilgi kaynağımız geniş emekçi yığınlarıdır Onlar Halkın Kurtuluşu'nu her alanda olduğu gibi bilgi ve haber açısından da ayakta tutan temel durumundadırlar.

Böyle bir düşünceyle bütün emekçilere sesleniyoruz:

Ülkenin her yanından bize siyasi ve ekonomik olayların, haksızlıkların, mücadelenin ve zulmün haberini yollayın. Özellikle seçim havasına ilişkin, politikacıların yaptıkları yolsuzluklara, yalancılık ve sahtekarlıklar üzerine ne duyuyor, öğreniyor ve görüyorsanız yazın. Bize iletin. Seçim havasını halkın nasıl karşıladığını bize iletin.

Unutulmamalıdır ki, sömürü ve zulümden kurtulmak isteyen her işçi ve köylü Halkın Kurtuluşu'nun doğal bir muhabiridir.

GÖNDERİLEN HABERLERDE ŞU NOKTALARA DİKKAT ETMELİYİZ:

1) Anlatacağımız olayın içinde yer almıyorsak, olay hakkındaki bilgileri bizzat yaşayanlardan öğrenmeli, çevreden duyduklarımızla yetinmemeliyiz.

2) Mücadele içinde yer alan işçilerin, köylülerin olayı ele alışı ve yorumlayışı haberde mutlaka yer almalıdır. Anlatımda bölgesel deyişlerden yararlanmalıyız.

3) Olay sadece anlatılmamalı, onun temelinde yatan çelişmelerin, nedenlerin geçmişi ve gelişimi de belirtilmelidir.

4) Mücadele içinde çıkarları gereği birbirleriyle çatışan bütün güçlerin düşünce ve davranışları, mücadele içindeki tutumları açıkça anlatılmalıdır.

5) Abartmalardan kaçınılmalı, sadece olumlu veya sadece olumsuz yanlar anlatılmamalıdır. Olayları olduğu gibi aktarmalıdır.

6) Mücadelenin geçmişi özetlenmeli, bugünkü mücadelenin meselelere ne ölçüde çözüm getirdiği veya neler getirebileceği belirtilmelidir.

7) Mücadele veya yaşanılan olayla ilgili şiir, türkü, destan varsa habere eklenmelidir. Mümkün olduğunca olaya ilişkin fotoğraflar gönderilmelidir.

8) Yazılar yalnızca haber biçiminde olmamalı, yörenin her hangi bir meselesi, halkın sıkıntıları, acıları, yaşantısını dile getiren incelemeler, röportaj (sorulu cevaplı konuşmalar) lar da yapılmalıdır.

9) Halka zulmeden patronları, ağaları, işkencecileri, faşistleri, sendika ağalarını, revizyonistleri, kısa yazılarla teşhir edelim.

10) Olayın geçtiği yerin adı, özellikleri ve zamanını yazmayı unutmayalım.

Gazetemizi güçlendirmek için düzenli haber göndermenin yanısıra, satışını ve dağıtımını yaygınlaştırmak için de var gücümüzle çalışalım.

Biz çırak ve kalfalar olarak
Örgütlenip mücadele etmenin azmiyle dolup taşıyoruz

Bizler terzi çırak ve kalfaları olarak kurtuluşumuzun kendi ellerimizle olacağını kavradık.

Gün geçtikçe yaşantımız çekilmez bir hal almaktadır. Biz ağır çalışma ve yaşama koşulları altında daha fazla bu düzenin sınırları içinde hapsolamayız. Günlük çalışma süremiz 12-13 saattir. Hatta akşamları çalışma saatinden ayrı olarak ücretsiz çalışıyoruz.

Gün geçtikçe hayat daha da pahallılanıyor, ve düzen gittikçe daha da kokuşuyor. İşsizlik artıyor, alım gücümüz azalıyor, aldığımız ücret aynı kalıyor. Günlük ihtiyaçlarımızı bile karşılayamıyoruz. İşverenler gece gündüz çalışmamızı istiyorlar. Onların amacı bizim sırtımızdan en fazla kârı sağlamaktır.

Biz, bir araya gelmenin, örgütlenip mücadele etmenin azmiyle dolup taşıyoruz. Hayatı yaratan biz, ürünü toplayan ağalar ve burjuvalardır. Kalfa ve çırakların mücadelesini hakim sınıflara karşı verilen büyük mücadelenin bir parçası yapmalıyız, yapmalıyız ki sırtımızdan geçinen at sineklerini gebertebilelim.

Şunu unutmamalıyız ki "Birlikten Kuvvet Doğar". Bir araya gelip, örgütlenmedikçe mücadele başarıya ulaşamaz. Nefret ve kinle sömürücülerin yüzüne haykıralım:

YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK TÜRKİYE'Sİ!
TÜM ÇIRAK VE KALFALAR ÜZERİNDEKİ BASKI VE SÖMÜRÜYE SON!

ALACALI BİR DEVRİMCİ
TERZİ KALFASI.

CHP

Baş.ta.sa.1'de

ağalarına, faşist generallere güven vermekten biran bile geri durmamıştır. Halkı, "düzen değişikliği", "insanca, hakça bir düzen" hayalleriyle aldatmaya çalışan CHP yönetimi sömürü ve zulüm düzeninin temelinde yatan gerçekleri gözlerden gizleyerek, suya sabuna dokunmayan bir siyaset yürütmektedir.

YA HALKIN YANINDA YA HALK DÜŞMANLARININ SAFINDA

Halkın bütün azılı düşmanlarının Ecevit'e ve CHP'ye karşı takındıkları tavır, onların CHP'den pekde çekinmediklerini ortaya koymaktadır. [illegible]

CHP'NİN SEÇİM VAADLERİ: PEMBE HAYALLER.

[illegible]

Dizenin savunuculuğu [illegible]

Parlamento yarayı

[illegible]

Seçim güvenliği

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]

Niğde'de

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]

ve Halkın Yolu gazeteleri satıldı, bildiriler dağıtıldı. Polis yürüyüş koluna katılmaları engellemek için korteji çember içine aldı. Apartmanlardan, yola dizilen halktan sık sık alkışlamalar oldu.

Mitingde konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı. Başından sonuna kadar disiplinli ve düzenli geçen miting devrim andının içilmesiyle sona erdi.

Ankara'da TÖB-DER

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]

lefet hareketlerinden Yurtsever Devrimci Memurlar da düzenledikleri bir toplantı ile katıldılar.

Toplantı çalışmaları, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin bütün baskılarına, saldırılarına rağmen başarıyla sürdü. Kızılay ve Ulus'taki bez pankartlar sosyal-faşistlerin baskısıyla indirilirken, afişlerle de faşistler ve sosyal-faşistler birlikte saldırarak devrimcilere karşı nasıl işbirliği içinde olduklarını bir kez daha gösterdiler.

Toplantı öğretmenlerin, memurların, öğrenci gençliğin ve emekçi halkımızın büyük ilgisiyle karşılandı.

Toplantıyı düzenleyen TÖB-DER'deki muhalefet hareketleri adına birer konuşma yapılarak öğretmenlerin devrimci mücadelesinin revizyonizmi yıkarak yükseleceği vurgulandı. İhraçların, şube kapatmaların, TÖB-DER'de demokrasinin yok edilmesinin kınandığı konuşmalarda emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, ve sosyal-faşizme karşı mücadelede öğretmenlerin tek bir yürek ve tek bir yumruk halinde mücadele etmesinin önemi belirtildi.

Devrimci ozan Şah Turan'nın şiirler okuduğu, devrimci, demokrat ve yurtsever kişi ve kuruluşlardan otuzun üzerinde destekleme mesajının geldiği Panel, faşizme ve sosyal-faşizme karşı güçlü ve çoşkulu bir gösteri oldu.

ÖĞRETMENLERİN VE MEMURLARIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ REVİZYONİZMİ YIKARAK YÜKSELECEKTİR.
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM.
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ.

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER VE YURTSEVER DEVRİMCİ MEMURLAR

Amasya'da

[illegible]

Seçim Curcunası

Baş.ta.sa.1'de

[illegible] çinde bir çok temel endüstri ve tarım malzemesi zam yedi. Traktöre 32 bin -27 bin lira; buzdolabına, televizyona 1000 lira boyaya % 30 zam geldi.

Bir çok zam da seçimi bekliyor. Seçimden hemen sonra zam yiyeceği belli olan maddeler şimdiden stoklanıyor. Tıpkı 1973 seçimlerinden sonra olduğu gibi bu kez de zam fırtınası halkın daha da yoksullaşmasına yol açacak, vurguncuların, talancıların daha da semirmesine yolaçacaktır.

Marmara ve Doğu Tütün piyasaları açılmamıştır. Bu tozlu ve gürültülü günler, milyonlarca kilo tütünün heba edilmesine de tanık oluyor. Üreticinin durumu vahimdir.

Öte yandan patates de milyonlarca kiloluk kümeler halinde çürümeye terkedilmiştir.

Seçime kadar petrole zam yapmama siyasetini kullanan MC böylece hazine parasını yani halkın emeğinin bir ürünü olan milyonlarca liralık değeri har vurup harman savuruyor.

Emekçiler!

Zamlar ve sömürünün diğer yöntemlerinin kullanılması, sömürünün yoğunlaşması önümüzdeki günlerde alabildiğine artacaktır.

Bu, bugünkü bozuk sömürü ve tahakküm düzeninin kaçınılmaz bir sonucudur.

Soyulmak ve ezilmek bizim kaderimiz değildir.

Mücadelemizle soyguncu ve talancı hakim sınıfları yenmek mümkündür.

Seçimleri bu mücadelenin bir parçası haline getirmek, düzene karşı muhalefetimizi yükseltmek, sömürü düzenine öldürücü darbeyi indireceğimiz zafer günlerini yakınlaştıracaktır.

Batı Tekstil işçileri

Baş.ta.sa.1'de

bir işçi işten çıkarıldı. Ve daha birçok işçinin çıkışı hazırlandı. Polis işten atılan işçileri götürmek isteyince, fabrikadaki diğer işçiler arkadaşlarını polise teslim etmemek için direnişe başladılar. Direniş patrona, polise, sendika ağalarına karşı yönelmişti. İşçiler kendilerini oyalamaya gelen sendika ağalarını "Kahrolsun Sendika Ağaları", "İşçiler, Sendika Yönetimine" sloganlarıyla aralarından kovdular. Ertesi gün direniş dışarıda da devam etti. Devrimci marşlar söylendi, sloganlar atıldı, konuşmalar yapıldı. Direniş çevre fabrikalara oralardaki işçilere de duyuruldu. Batı Tekstil işçilerinin kararlı mücadelesinden korkan patron ve sendika ağaları polisi çağırdılar. Kalkanlarla, stenlerle, coplarla teçhiz edilmiş iki araba dolusu polis işçilere saldırdı. 30'a yakın devrimci işçiyi kanlar içinde karakola götürdü. İşçiler karakolda dövüldükten sonra bırakıldılar. Bu olaylardan sonra 77 işçinin işine son verildi. Ama işçiler kararlı mücadelelerine devam ettiler. Atılan işçilerin tekrar işe alınması için bir grup işçi konak meydanında açlık grevine başladı. Fakat işçi sınıfının en küçük başkaldırısına azgınca saldıran faşistler grevin ilk dakikalarında, işçilere saldırdılar. Polisin saldırısı ve açlık grevindeki işçilerin herşeye rağmen direnmeleri üzerine Konak meydanında toplanmış olan halk devleti ve polisi protesta etmeye başladı. Bunun üzerine polis halka da saldırdı. Direnişteki 9 işçi ve çevredeki halktan 2 kişi coplanarak, yerlerde sürüklenerek karakola götürüldü ve tutuklandılar. Tutuklanan işçiler açlık grevini içeride de sürdürüyorlar.

Faşist diktatörlüğün en kanlı saldırıları bile halkı, mücadeleden döndüremiyecek yıldıramıyacaktır.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI.
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE.
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM.

Altıyüzevler

Baş.ta.sa.6'da

günü varmış. Dernekte otururken faşist sloganların atıldığını duyarak dışarı fırladık. Sesler düğün yerinden geliyordu. Düğün yerine gittiğimizde faşistlerin MHP bayrağını açmaya çalıştıklarını gördük ve açtırmamak için yanımızdaki işçilerle birlikte müdahale ettik. Bunun üzerine faşistler silahlarını çekerek "Kahrolsun Komünistler" diyerek halka ateş etmeye başladılar. Önce kısa süren bir panik oldu. Ama devrimcilerin insiyatifi ele almasıyla panik uzun sürmedi. "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız, Demokratik Türkiye", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm" sloganlarıyla kenetlenerek, faşistleri püskürttük. Faşistler özel arabalarına binerek güçlükle kaçtılar. Saffet Özkan gelini orada bırakıp kaçtı.

Ertesi gün durumu değerlendirmek ve siyasetimizi kitlelere mal etmek amacıyla dernekte bir toplantı düzenledik. Toplantıya 100-150 kişi katıldı. Toplantıda yurdumuz üzerindeki ABD hegemonyasını, Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılmasını, bunların hegemonya mücadelelerini, faşist diktatörlüğün zulmünü anlattık. Gazete satışı da yaparak dağıldık.

Sonuna kadar mücadeleye

Baş.ta.sa.4'de

gibi bir de sömürü ve talanı en ağır biçimde sırtımıza bindiriyorlar. Bazen "biz insan değil miyiz?" diye düşündüğümüzde oluyor.

H.K.- Kürt olduğunuz için size baskı yapılıyor mu, yapılıyorsa kimler tarafından yapılıyor?

- Yapılıyor, genellikle jandarmalar geceleri çeşitli bahanelerle köye baskın yaparlar. Yakaladıklarını, kadın, çocuk demeden döverler, dipçiklerler. Bazan 5-6 kişiyi olur olmaz karakola götürürler, sabahlara kadar çeşitli işkenceler (Falaka, tuzlu suda gezdirme, saç, bıyık çekme vb.) yaparlar. Bunları yaparken de "Sizin kökünüzü kurutacağız. ..mına koyduğumun Kürtleri" vb. türden en iğrenç küfürleri yaparlar. Köyde kalanlar da korkudan dağlara kaçmak zorunda kalırlar. Günlerce bazan haftalarca dağlarda dolaşırlar. Ondan sonra da adımızı "kaçakçıya, eşkiyaya, medeniyetsize" çıkarırlar.

H.K.- Köyünüzde ağa var mı? Size baskı yapıyor mu?

- Köyümüzde oturan ağamız yok. Ama Midyat'ta Çelebi diye bir ağamız var. Her ağa gibi o da elimizdeki varı, yoğu zorla alır. Dediğini yapmazsak her türlü baskıyı yapar. Bizleri kendi işlerinde köle gibi kullanır.

H.K.- Yakında seçimler yapılacak, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

- Bu güne kadar oylarımızı CHP'ye verdik. Ama CHP'nin de bizi tam kurtaracağına inanmıyoruz. Biz gerçek kurtuluşumuzun bütün köylülerin ve işçilerin elele verecekleri ve kendi düzenlerini kuracakları bir zamanda olacağına inanıyoruz.

H.K.- "Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU aracılığıyla halkımıza söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Biz tüm emekçiler kardeşiz. Bizim düşmanlarımız birdir. Kurtuluşumuzun gerçekleşmesi için tüm fedakarlıklara katlanıp sonuna kadar mücadeleye katılmalıyız.

NOT: Bu ropörtaj Kürtçe'den Türkçe'ye çevrilmiştir. Köylüler ağa baskısı nedeniyle köylerinin adının yazılmasını istemediler.

Öğretmen

rek TÖB-DER'i sosyal-faşist "parti"lerin kuyruğuna takma yolunda yoğun bir çabaya giriştiler.

Önce, okullarda ve bölgelerde öğretmenler tarafından seçilen okul ve bölge temsilcilerinden yönetimin görüşünü paylaşmayanlar görevden alındılar. Şube kitaplığına yurtsever, devrimci yayın organlarını sokmayan sosyal faşistler kitaplığı Brejnev'in, Rus sosyal-emperyalistlerinin "polit" bürolarının devrim düşmanı kitaplarıyla ve Kitle, Ürün, Yürüyüş vb. revizyonist yayın organlarıyla doldurdular. Bundan da ileri giderek ellerinde yurtsever, devrimci yayın organlarıyla şube lokaline gelen öğretmenlere saldırdılar.

TÖB-DER Ankara Şubesi'nin sosyal-faşist yöneticilerinin en azgınca giriştikleri uygulama da yurtsever ve devrimci öğretmenleri Onur Kurulu'na sevkederek tasfiye etme çabalarıdır. Ankara Şubesi yöneticileri kendi üyelerine soruşturma açmakla yetinmeyerek, kendisini Genel Merkez yerine koyarak Sungurlu Şubesi'ne de soruşturma açmaya kalkışmışlardır.

Bu yıl da sahte "birlik ve dayanışma", gerçek "bölücü ve tasfiyeci"lerin önderliğinde seçime katılan sosyal-faşistler yönetimi ellerinden bırakmamaya çalışıyorlar. Bugüne kadarki uygulamalarıyla yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenlerin gözünde teşhir olan sosyal-faşistler, kadrolarını yenileyerek öğretmenlere saldırılarını daha güçlü bir şekilde sürdürme çabaları içindedirler.

Öğretmenlerin faşizme ve sosyal-faşizme karşı tek bir yürek, tek bir

Baş.ta.sa.8'de

yumruk halinde mücadelesinin daha da önemli olduğu bu günlerde "orta yolcu" siyasetler ise devrimci ve yurtseverlerle ittifaka yanaşmayarak revizyonizme karşı olmalarının sözde kaldığını, gerçekte ise revizyonizmle uzlaşmalarının ağır bastığını ispatladılar.

Faşist diktatörlüğün kıyımlarının, baskı ve terörünün giderek azgınlaştığı bu günlerde, şanlı bir mücadele geçmişi olan öğretmen örgütlenmesini parçalatmamak için tüm yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenler, sosyal-faşist engelleri aşarak mücadelelerini sürdüreceklerdir.

KAHROLSUN FAŞİZM,
SOSYAL-FAŞİZM.
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ.

ANKARA'DAN
YURTSEVER, DEVRİMCİ
ÖĞRETMENLER

yerimiz

Baş.ta.sa.8'de

kılmasındadır.

"ANALAR, BABALAR YERİMİZ EVLATLARIMIZIN YANIDIR"

Biz şehre geleli dokuz yıl oldu. Ben atmışbeş yaşındayım. Köylü kadınıyım. Anayım. Şimdiye kadar polisle hiç yüzyüze gelmedim ve bunu bir şeref sanırdım.

Evlatlarım! Halkın evlatları, görüyorum ki, faşist diktatörlük her gün birinizi katlediyor. Haklı davanızı bastırmaya çalışıyor. Siz yılmıyorsunuz.

Dayanın evlatlarım! Bu zünenin sonu yakın.

Artık yaşlı yüreğim sizin genç yüreklerinizle bir atıyor.

Haklı davamızda yerimi aldım. Yanınızdayım. Polisten, jandarmadan korkmuyorum. Direnelim ve savaşalım. Zafer bizimdir.

Analar, babalar, yerimiz evlatlarımızın yanıdır. Onlarla omuz omuza, yılmadan mücadele edelim.

Kurtuluşumuz, halkımızın kurtuluşu, onların gittikleri yoldadır.

KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN.
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET.
İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN, BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ.

ADANA'DAN
DEVRİMCİLERİN ANASI

Vilma işçileri

Baş.ta.sa.5'de

rikadan ayrılırken bu para ödenmemiştir.

Boyahane ve ambarlarda yaşları 13-15 arasında çocuklar çalıştırılır. Bunlara düşük ücret verilir. Lavobada sıcak su yoktur. Günde 50 kişi 2 sabun harcar. Fabrika personeline "bey" diye hitap edilecek. Bu hitabı kullanmayan terbiyesiz ve görgüsüzmüş. Personel karşısında sigara içilmeyecek. Bunları, yapılan toplantıda şef ve müdür "beyler" belirttiler.

İşverenin uşakları işçiler üzerindeki baskıyı bu toplandıdan sonra daha da artırdılar. Pres ustası herkesin gözü önünde bir arkadaşı dövdü. Enjeksiyon bölümünde serseri usta yardımcısı Turan bir arkadaşa tokat attı. İşte Vilma işçisinin durumu budur.

Kurtuluşumuz ücretlerin artırılmasıyla değil, kendi düzenimizin kurulmasıyla olacaktır.

KAHROLSUN VİLMA İŞÇİSİNİN KANINI EMEN İŞVEREN VE ONUN SATILMIŞ UŞAKLARI.
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ.
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİZ.

VİLMA'DAN BİR İŞÇİ

"KAPİTALİST OLMAYAN YOL"

"YARDIM"IN İÇYÜZÜ

Sovyetler Birliği'nin başka ülkelerin "siyasi iktidarı sağlamlaştırmalarına" nasıl yardımcı olduğu iyi bilinmektedir:

* Kışkırtıcılık yapmak, silahlı işgale başvurmak, başka bir ülkenin halkını acımasızca katletmek ve onu yeni çarların zalim hükümranlığı altına sokmak;
* "Askeri yardım" vererek, ülkelerin askeri üslerini kullanma hakkını elde etmek veya o ülkelerde kendi askeri üslerini kurmak; bu ülkelere çok sayıda askeri personel göndermek, silahlı kuvvetlerini denetimi altına almak;
* Gelişmekte olan ülkelerin dayanışmasını yıkmaya ve aralarında ayrılık çıkarmaya uğraşmak. Bazılarını "ilerici güçler" ve diğerlerini "gerici güçler" olarak bölmeye çalışmak.

Bütün bunlar, üçüncü dünyanın içinde düşmanlıklar yaratmak, çatışmalar doğurmak ve böylelikle Moskova'nın müdahalesi ve denetimi için yol açmak çabasıyla yapılmaktadır.

"Kapitalist olmayan yol"a giren ülkelerin ekonomilerinin denetimlerini ele geçirmek, bunlar üzerinde siyasi olarak bir "uluslararası diktatörlük" kurmakla da yetinemeyen Brejnev ve avanesi; Sovyetler Birliğinin, "kapitalist olmayan yolda yürümeye başlayan" ülkelerin "güvenilir dayanağı" ve "kılavuz gücü" olduğunu ilan etmişlerdir. Bunlara göre, Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki gelişmekte olan ülkeler sadece Sovyetler Birliği ile "ittifak yaparak" "kapitalist olmayan yol"da ilerleyebilirler.

Gerçekler göstermektedir ki, Sovyet revizyonistlerinin çığırtkanca

Baş.ta.sa.2'de

reklamını yaptıkları "kapitalist olmayan yol", tuzaklarla dolu bir yeni sömürgeci yoldur.

Sovyet revizyonistlerinin amacı üçüncü dünyanın halklarını ekonomik ve siyasi olarak köleleştirmek, baskı altına almak ve böylece nüfuz alanlarını genişletmek ve dünya hegemonyası için azgın emellerini gerçekleştirmektir.

ÇİN HALK CUMHURİYETİ'nin Yayın Organı HSINHUA WEEKLY'nin 10'uncu sayısından çevrilmiştir. (12 Mart 1977)

Sosyal-İş

Baş.ta.sa.5'de

sinde ısrarcı ve eğitici olamadık.

4. Bu iş kolunu tanıyamadık.
5. Demokratik kitle mücadelesindeki, "Eylemde birlik, ajitasyonda serbestlik" ilkesini hayata geçirmekte başarılı olamadık.
6. İktidar için yetkin olmadığımızı görünce, liste çıkarmaktan vaz geçtik. Oysa liste çıkarsaydık daha güçlü bir muhalefet yapabilecektik.
7. İyi bir teşhir kampanyasıyla sendika ağalarını üye ve delegelere tanıtamadık.

Kısa vadede yapılması gerekenler:

1. Devrimciler arasında programlı çalışma.
2. 'İşçiler Sendika Yönetimine' şiarını hayata geçirmek için, kitle bağlarını geliştirme.
3. Propaganda ve ajitasyona ağırlık vermek.
4. Sendikalar konusundaki siyasetimizi kitlelere mal etmek ve buna ağırlık vermek.
5. Bu iş kolunu tanıyıp, hayata geçirilebilecek kısa ve uzun vadeli hedefler saptamak.

HAFTALIK GAZETE
SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N. OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-İSTANBUL. ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL. YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.
DİZGİ: OLİMPİYAT İBM BASKI: DAILY NEWS [illegible] GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK NO:10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL [illegible] YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL.

Yerimiz evlatlarımızın yanıdır

65 yaşındaki 7 çocuk anası diyor ki:

"Yedi çocuğumdan hiçbirinin beşiğini sallayamadım"

Ben bir ana olarak yedi çocuk büyüttüm. Hiç bir malım, mülküm yoktu, şimdi de yok. Çocuklarımın hiç birisini beşiğe koyup sallayamadım. Bütün ömrüm boyunca ağaların, patronların kapılarında çalıştım.

Dokuz yıl önce şehre göçtüm. Çocuklarım da aynı benim gibi ezilerek büyüdüler, yetiştiler. Hepsi de gündüz çalışıp, gece okumaktadırlar.

"Ya okulu bırak ya işi"

Oğlumun biri 16 yaşındayken gündüz kazma, kürekle inşaatlarda çalışıyor, gece de ortaokula gidiyordu. İkinci sınıftayken bir gün okula beş dakika geç kalmış. Kapıdan kovmuşlar ve "ya okulu bırak, ya da işini" demişler. Bunun üzerine oğlum isyan etti ve bir süre sonra okulu bıraktı. Bu düzenin emekçilerin değil, ağaların, patronların düzeni olduğunu anladı. Yaşı büyüyünce askere gitti ve "Kıbrıs Savaşı"na katıldı. Askerden dönünce tüm işyerlerinin kapısından kovularak işsizler ordusuna katıldı ve düne kadar işsizdi.

"Diğer çocuklarımın hali"

Diğer oğullarım belediyenin sürekli baskı ve tehtidi altında seyyar satıcılık yapıyor, hem de okumaya çalışıyorlar. Okuyan çocuklarım kışta kıyamette bin bir güçlüğe katlanıyorlar. Okulda kalabilmek ve masraflarını karşılayabilmek için canları çıkıyor. Kendilerini ve kendileri gibi olanları, halkı süründüren düzene karşı savaştıkları için hergün karakollara götürülmektedirler. İşçi olan kızım haklı mücadelesinden dolayı işten atıldı.

Ben başlangıçta çocuklarıma karşı çıkıyordum. Ama daha sonra yavaş, yavaş Türkiye'deki mücadelenin ve çocuklarımın mücadelesinin haklı olduğunu, sömürü düzeninin yıkılıp, işçilerin, köylülerin düzeninin kurulması gerektiğini anladım. Kurtuluşumuz bu düzenin yı-

Süleyman Yoldaş! Kanın yerde kalmayacak Faşist katillerden hesap sorulacaktır!

Faşist diktatörlüğün eli kanlı uşakları bir yiğit Proleter Devrimciyi daha katlettiler. Hacettepe Üniversitesinde, Şükrü, Nuray, Fevzi'den sonra, Süleyman'da şehitler kervanına katıldı.

Devrimcilerin, yurtseverlerin etkin olduğu okulları kapatabilmek için buralara saldıran faşist beslemeler 6 Nisan 1977 günü sabahın erken saatlerinde, Ankara'da toplayabildikleri 1000 kadar adamla Hacettepe'ye saldırdılar. Bir taraftan yurdu ellerindeki otomatik silahlarla tararken, diğer taraftan Beytepe otobüslerinin kalktığı duraklara ve okula saldırdılar. Bu saldırı sonunda 2'si hastahane personeli, 7'si öğrenci olmak üzere 9 kişi yaralandı. Yaralılar içinde, proleter devrimci Süleyman Akdağ'ın durumu oldukça ağırdı. O gün okulda toplanan binlerce öğrenci ve personel bu saldırıyı tek bir yürek, tek bir yumruk olarak protesto etti.

Daha sonraki günlerde Süleyman yoldaşın durumu daha da ağırlaştı. 6 gün direndikten sonra 12 Nisan 1977 günü şehitlerin şanlı kervanına katıldı. O'nun ölüsünden de en az dirisi kadar korkan faşist polis stenlerle hastahaneyi basıp cenazesini kaçırdı. Daha sonra cenazeyi almak için diretilince, Ankara dışına götürülmek koşuluyla ailesine verdiler. Aynı gün Hacettepe'de çeşitli forumlar yapıldı. Süleyman yoldaşın mücadelesi anlatıldı. O gün kitleler, tüm kinlerini, "Kahrolsun Faşizm-Sosyal Faşizm","Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet","Süleyman'lar Ölmez","Katil İktidar" vb. sloganları haykırarak gösterdiler. Daha sonra öğrenci yurdunda toplanıldı. İki otobüs öğrenci Süleyman yoldaşla Erzincana gitti.

Süleyman yoldaş ezilen Kürt Ulusundan bir devrimciydi. O'nun her hareketi, her davranışı, Kürt Ulusu üzerindeki baskıya, isyanı dile getiriyordu. Yaşamının sonuna dek, O, yoldaşlara, halka ve devrime bağlılığın en güzel örneğini veren bir proleter devrimciydi. Öyle ki ağır yaralı olarak yattığı günlerde, kendine gelebildiği kısa bir anda dahi arkadaşlarının nasıl olduğunu, faşistlere karşı verilen mücadelenin durumunu sordu.

O, iki ulustan Türkiye halkının kurtuluşunun Ulusal Demokratik Halk Devrimi'yle, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve onların işbirlikçisi faşist diktatörlük ve sosyal faşizme karşı ortak mücadeleyle gerçekleşebileceğini iyi kavramıştı, ve sonuna dek bu uğurda mücadele verdi. Onun mücadelesinde, yılgınlığa, kararsızlığa, pasifizme yer yoktu. O, her zaman en önde savaşmayı kendine görev edinmişti ve bu savaşın birinde göğsünden yediği kahpe bir kurşunla yere yıkıldı. Ama düşen sadece o'nun bedeniydi. Onun mücadele azmi, halka ve devrime bağlılığı ve ideolojisi bugün de halkın mücadelesinde yaşıyor.

Süleyman yoldaş! Ölümlerin en şereflisi halkın kurtuluşu için ölmektir. Sen bu uğurda şehit düştün. Bıraktığın bayrak yere düşmeyecek. Kanın yerde kalmayacak, faşist katillerden hesap sorulacaktır.

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALI!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Tunçeli'den bir ana

Artık bu evlat acısı yetti

Dünyaya geldiğimden bu yana, varolan siyasi partilerin hemen hemen hepsi iktidara geldi. Ama hiç birisi bizim sesimize kulak vermedi, sorunlarımıza el uzatmadı. Aksine gün geçtikçe sömürü, zulüm arttı.

Bizim köyde ağalar vardı, onların baskı ve zulmü altında inliyorduk. Topraksızlık canımıza yetti, çulumuzu çaputumuzu sattık, bir avuç toprak aldık. Devlet bunu da bize çok gördü, tapu memurları vasıtasıyla tuttu, hazine malı yaptı.

Şimdi 9 tane çocuğum var. Bunları nasıl besliyelim, bilmiyorum. 3 tanesini okula vermiştim, ama elimde hiçbir gelirim olmadığı için okutamadım, çıkardım okuldan.

3 tane tavuğum var, gözüm tavukların arkasında kalıyor. Yumurta yapsınlar ki satayım, çocuklarıma harçlık edeyim. Boğazımdan kesip tavuklara veririm yumurtacı gelir, benden 25-50 kuruşa alır, 100-125 kuruşa satar. Ondan da sömürülürüz.

Biz evlatlarımızı ne zorluklar altında yetiştiriyoruz. Onlar kimi işkencelerde, kimi sokaklarda, kimi okullarda faşistler tarafından öldürülüyor. Artık bu evlat acısı yetti. Faşist diktatörlüğe karşı olan kinim beni de evlatlarımın yanında mücadeleye zorladı, ve ben de evlatlarımızı yanlız bırakmamak için onların yanında yerimi aldım.

Şimdi Ecevit, Demirel erken seçim istiyor. Biz de Demirel'in sırtındaki semeri alıp Ecevit'e mi verelim? Hele bakalım, o da ne yapabilir. Oy zamanı geldi mi bizim sırtımızı sıvazlarlar oy isterler. Savaş zamanı geldi mi bizden er isterler. Çocuklarımızı cephelere götürüp kendi çıkarları için başka halk çocuklarıyla vuruştururlar. Artık ben de bu kokuşmuş partilerin bizim kurtuluşumuzu getirmeyeceğine inandım. Kendi kurtuluşumuzu ancak kendi silahlarımıza sarılıp kendi iktidarımızı kurarak sağlayabiliriz.

FAŞİZMRA MIRIN HELKRA AZADİ!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

TUNCELİ'DEN BİR ANA

Öğretmenlerin devrimci mücadelesi revizyonizmi yıkarak yükselecektir

24 Nisan 1977 Pazar günü TÖB-DER Ankara Şubesi'nin olağan genel kurulu yapılıyor. Bu genel kurul öğretmen örgütlenmesinde bir dönüm noktası olabilir.

3. Olağan Genel Kurul'da Genel Merkez'in başına çöreklenen sosyal-faşistlerin tamamen paralelinde hareket eden Ankara Şubesi yönetimi, öğretmen mücadelesinin önünde aşılması gereken bir engeldir.

TÖB-DER'de ihraçların, şube kapatmaların, sosyal faşist saldırıların alabildiğine sürdüğü bu günlerde bu görev daha da büyük önem kazanmaktadır.

Bir yıl önce, Ankara Şubesi'nin üçbin üyesinden üçyüzünün oylarıyla yönetime gelen sosyal-faşistler adım adım örgüt içi demokrasiyi yok ede-

TÖB-DER Alaca Şubesi Yönetim Kurulu:

TÖB-DER Genel merkezinin son uygulamaları karşı devrimcidir

TÖB-DER Genel merkezinin, fikirlerinden ötürü birçok devrimci ve yurtsever öğretmeni "tasfiye" sini ve "devrimcilerin yönetimde bulundukları yönetim kurullarına işten el çektirme" uygulamalarını faşist bir tutum olarak değerlendiriyoruz. Demokratik kitle örgütleri yapıları gereği birçok değişik fikir ve görüşün savunulduğu örgütlerdir. Her görüş, fikirlerinin propagandasını serbestçe yapabilmelidir. Bu durumda, TÖB-DER içinde doğru devrimci proleter ideolojiyi savunan devrimci arkadaşların tasfiyesi ve TÖB-DER şubelerinin kapatılması en azından devrim düşmanlığıdır. Genel merkezin bu uygulamalarını lanetleriz.

Tosya TÖB-DER Şubesi Yönetim Kurulu:

Devrimci Öğretmenler TÖB-DER Yönetimine

TÖB-DER Genel Merkezi sosyal faşist yöneticilerinin Halkla içiçe olan yirmi TÖB-DER Şubesi yönetim kuruluna işten el çektirmesini protesto eder. Devrimci Yurtsever TÖB-DER Şubeleri ile uğraşımızda omuz omuza olduğumuzu gazeteniz aracılığı ile duyururuz.

KAHROLSUN DERNEK AĞALARI!
DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER TÖB-DER YÖNETİMİNE!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

HALKIN KURTULUŞU

Haşhaş ekicileri üzerindeki faşist baskı ve sömürüye son!

H.K- Ne zamandan beri haşhaş ekersiniz ve neyinden faydalanırsınız?

- Çok eskiden beri ekeriz. O zamanlar şimdiki gibi beyanname (ekim izni) istemezlerdi. İstediğimiz kadar ekilirdi. Kozaları da çizerdik, çizilmiş koza kısmını ihtiyacı olan, evde yakacak olarak kullanırdı, ihtiyacı olmayan tarlada yakardı. Süt kısmını tefeci ve tüccar ucuz fiyatla alırdı. Daha sonra Toprak Mahsulleri Ofisi almaya başladı. TMO memurları önceden sütün kaç kilo geleceğini tesbitederdi. Tesbit üzerinden yatırmak zorunluydu. Şayet noksan teslim olursa (yağmurdan-yanlış tahminden), zabıtla mahkeme kapısına. Zaten düşük fiatla alıyorlar. 50-60 TL den başladı. Enson 200 TL çıktı kilosu. Yalnız 200 TL ye satan olmadı. Taban fiatın altında aldılar. (160-180) o dönemde kaçakçılar ise 900-1000 TL hatta daha fazla fiatla alıyorlardı. Çizilen koza kısmını ise aracılar yok pahasına 15 krş aldılar. Yasaklandığı dönemden önce ise 4-5 lira oldu. Sütündeki sömürü hariç koza kısmından aracılar vasıtasıyla katmerli bir sömürüye maruz kalıyorduk. Tohumundan yağ ve küspe (hayvan yemi), yoluyla faydalanıyorduk.

H.K- 1971 döneminde neden yasaklandı. O zamanki durumunuz neydi?

- Amerikan gençliğinin eroin içip sarhoş olduğu gerekçesiyle ekmeğimizi (HAŞHAŞ) devlet yasakladı. Elimizden aldığı ekmeğin yerine para vermeyi vaad etti. Yasakladığı seneki teslim ettiğimiz sütün parasını 5 yıl vereceğini belirtti. Sözünde durmadı, bizim buralara 2 yıl verdi, o da süt parası. Koza ve tohumdan yaptığımız kazancı, Amerikan Emperyalizmin uşaklığını yapan faşist devlet vermedi. Bu dönemde anladıkki bu devlet bizim devletimiz değildir.

H.K- Nasıl serbest bırakıldı?

- Yoksulluğumuz ağırlaştıkça ekim yapmak için devlete karşı harekete geçmeye başladık. Daha önce yemekler için yağımızı haşhaştan karşılardık. Yasaklanınca yağ fabrikatörlerinin işine yaradı. Tohumdan elde ettiğimiz küspeyi yem olarak hayvanlarımıza verirdik. Ekim yapamayınca yem fabrikatörlerinin işine yaradı. Alın terinin karşığını alamayan bizler, bu durum karşısında gittikçe yoksulluğa itiliyorduk. Bizim tepkimizden dolayı 71 de yasaklanan haşhaş 74 de Ecevit hükümeti kısmen izin verdi. Bu olay bize mücadelemiz karşılığında haklarımızın alınabileceğini gösterdi.

Gerçek tarlaların sahibi bizleriz. Ne ekip biçeceğimize ne Amerikan devleti, ne de bir avuç faşist karar verebilir.

H.K. Şu andaki durumunuz nedir?

- Biz SINIRSIZ HAŞHAŞ EKİMİ İSTİYORUZ. Bize verdikleri 5 dekar ekim alanı yeterli değil. 5 dekar beyanname veriyorlar. Ekim yapıldıktan 6-7 ay sonra tarla ölçümüne geliyorlar, ve bu tarla ölçümünde bizim ekişimizde fazla gelen 1 metre dahi olsa bunu jandarmayla bozdurup bizim alın terimizi yok ediyorlar, toprağa karıştırıyorlar. Bozulan tarlaya mevsimi geçtiği için ekim yapamıyoruz. Böylece devlet tarlayı boş bıraktırıyor. Bu topraklar bizim ise dekar fazlası haşhaşın bozulmaması lazım. BOZULAN TARLALARDA TOPRAĞA KARIŞAN ALIN TERİMİZİN TAZMİNATINI İSTİYORUZ. Bozum yetmiyormuş gibi para cezası veriyorlar. Ceza alan biri, bir daha haşhaş ekemiyor. TÜM CEZALAR KALKSIN. Bir evden bir kişi ekim yapabiliyor (ev reisi) Kadınlarımız neden ekim yapamıyor. Neden analarımız, bacılarımız, karılarımız hala hor görülüyor.

Kızgın güneş altında gün boyu tek tek toplanan, kozaları kesmek için çocuklarımızın, kadınlarımızın, kızlarımızın nasırlı elleri parçalanmaktadır. Bu çileye son. KOZALARIN TEK TEK KESİMİNE SON MAKİNE İLE KESİLSİN. Ayrıca teslim etmek için günlerce kuyrukta çile dolduruyoruz. Kozaların alımı KÖYLERDE YAPILSIN.

Kozaları bizden alırken yazlık güzlük diye ayırım yapıyorlar. Mahsül bizden çıktıktan sonra hepsini bir yere döküyorlar. Bundan şunu anlıyoruz, tek gaye çiftçiyi her yönden baskı altında tutmak. YAZLIK GÜZLÜK AYIRIMINA SON. Taban fiatlarını ekimden önce köylüler tesbit etmeli, yazlık 21-güzlük 23 TL diye ilan veriyorlar alımda ise tozlu diyor, nemli diyorlar 15 TL ye kadar düşürüyorlar. Aynen tütünde, çayda oynanan oyun. Halkımızın sırtından haksız kazanç sağlanmaya son verilmeli. ve kapsüllerin alım fiatı yükseltilmelidir. En az kilosu 60 TL olmalıdır.

Mahsul 2 veya 3 defa çapalanır. Çapa dönemi (mart, nisan) halkımızın fakir parasız olduğu dönemdir. Onun için ÇAPA AVANSI DERHAL VERİLMELİDİR.

H.K- Çözüm yolunuz nedir, nasıl mücadele ediyorsunuz?

- Geçen yıl isteklerimizi duyurmak için bir yürüyüş düzenlemiştik. Halk düşmanı faşistler sömürücüler köylülerin bilinçlenmesinden, örgütlenmesinden korkarak hakkımız olan izinli yürüyüşü dahi yaptırmadılar.

H.K- Kimler engel oldu miting yapmanıza?

- Başta kazanın tüccarları tefecileri olmak üzere Afyon valisi polisleri, jandarmaları engelledi.

Biz bu devletin sorunlarımıza tam manasıyla çözüm getireceğine inanmıyoruz. ÇÜNKÜ bunların tek düşüncesi sömürmek, köylüleri jandarma dibçiğiyle ezmek, okullardaki devrimci öğrencilerimizi kurşunlatmak, grevdeki işçilerimizin üzerine jandarmasını polisini yollamak, bir evde kıstırdıkları evlatlarımızın üzerine ordusunu tankını yollamak.. Bizi düşünemez bunlar. Ama bizi de yıldıramazlar.